

דרכי נועם

שיעורים בעבודת ה'
לאור דברי רביה"ק
מוהר"ן מברסלב זיע"א

לקו"מ סימן ל"ה שיעור ג'
לקו"ת תורה קכד קכה תניינא

ישיבת מאירת עיניים
ברסלב ירושלים
tateziser@gmail.com

סימן לה שיעור ג - יום ד' פרשת כי תצא, י אלול פה

התחלנו ללמוד תורה לה, יש לנו את הזכיה לבא לכאן בקיבוץ, רבי נתן אומר שהקיבוץ הוא בכל השנה, להתקבץ יחד, לקבל הארת הרצון, הכיסופין של כל אחד, רוצים לקבל מלכות ה', רוצים להמליך את השי"ת, לקבל את האור של רבינו, להתקבץ ביחד לבקש את האמת.

דברנו קצת, ה' יעזור שנזכה ללמוד קיצור תורה לה, התורה הראשונה הארוכה שנאמרה בר"ה, רבינו חזר מארץ ישראל, וכו', אח"כ בתקס"א אמר תורה ע"ח, תורה קצרה בנין משיח רוח"ק, כח הדיבור הפשוט, מה שזה פועל יחוד קוב"ה ושכינתיה, אד סלא מבין עד היכן הדבר מגיע, שרק מדברים לה' קצת, זה פועל יחוד כמו בשבת קודש, זה פועל יחוד כזה שמשם מקור חיים.

רבינו אמר שפעם היה דרך לה', דרך להטהה, בסיגופים ותעניות. רבינו החליף את זה, היום זה ע"י עקשנות לדבר לה' בהתבודדות. דרך חדשה שבה מגיעים כדרך הישנה.

זה היום שצריך לקיים את זה, בזוהק כתוב על הפרשה, ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים, חודש ימים אדם נהיה קבוע בקדושה. כך בחודש אלול, אנו צריכים לדבר לה', עם לב בלי לב, עם להרגיש אלול ובלי להרגיש אלול.

מה יש לנו לדבר, רבינו אומר בתורה ו' כונת אלול, אני לדודי ודודי לי, מלך מלכי המלכים בא אלינו ואומר אני איתך, דודי לי, דביקות כזה, אני לדודי ודודי לי, דביקות להשי"ת זה קיים אם אתה שם או לא, העיקר שאתה רוצה, אני לדודי, ה' פושט יד ימינו לקרב בסליחה ומחילה, שמתעורר בחודש אלול, אפילו כולו סג, שכחת את האלול, יחדיו, אני איתך, רק תדבר קצת, תתחיל קצת, לדעת שיש כבוד ה', כבוד של מלך מלכי המלכים עומד עלי, תמיד אני מכבד את ה', באיזה ברכה באיזה תפילה באיזה התחלה חדשה, תמיד ה' רוצה שאני אתעלה אליו. אני לדודי, בתורה תפילה תשובה וישוב הדעת, אהה.

איזה סיפור, זה הסיפור שה' הוציאנו ממצרים וגילה לנו מי אנחנו, אנחנו עם ה', זהו עיקר המציאות של משפט של ר"ה, מהו הדין של ר"ה, שצריך להרעיד את הלב של האדם, לעורר אותו שיש משפט, כשיש משפט על כמה דולר הוא דואג, כ"ש כשיש לו משפט על הכבוד שלו, מהו המשפט דר"ה, על מציאות החיים, מה זה החיים? עיקר המשפט הוא כדי שנזכה לשיקול הדעת, שכל האם נזכה לחיים, זכרינו לחיים מלך חפץ בחיים, החיים שה' חפץ הוא חיים של שמחה וחיות, חיים של סיפוק, חיים שאדם חולם על זה, גן עדן, זה מה שה' רוצה, זהו משפט התורה, מציאות התורה הוא משפט אמת

באנו כאן לעוה"ז כדי להמליך את ה', לא מלאך ושרף יכולין להמליך את ה', לחבר את העולם לכבוד ה', רק אנחנו ירדנו פה, נמצאים פה ומבקשים רבוננו של עולם תן לי עוד שנה ועוד שנה ועוד שנה, תן לי את ההזדמנות, את הכבוד לכבד אותך, תן לי את השליחות שלך

בר"ה יוצא ועולה בחי' שבירת הכלים שבירת המדות, יוצאין ניצוצות, חיות אלקות שהיה עד עכשיו תפוס וסגור בקליפות. בר"ה יש משפט על הבריאה מה יעלה ומה יצא,

וכל אדם מקבל את השליחות שלו, מה יש לו לתקן השנה הזאת, איזה ניצוצות יתקן, איך אני ימליך את ה'. ולכן צריך לקבל חיים, צריך בשביל זה לחיות, ולהתפרנס ולהיות בריא, לכן מקבל עוז וכח ושמחה וחיות.

בר"ה אנו צריכים לזכות ל'ראש' השנה, ראש זה מחשבה, שנה זה שינה, עוה"ז זה שינה כזאת. הנשמה יושנת, אבל מחברים את זה לראש, לשכל דקדושה.

אשרי העם יודעי תרועה, מפרש הבעש"ט, אשרי אדם שיודע מה שליחות שלו, תרועה לשון דברי ששבורים, תרועם בשבט ברזל, חיות אלקות, החיות של כבוד ה', ירד ונעשה דומם צומח חי מדבר, וחיות אלקות מחיה את הכל, ונהיה עבר הוה עתיד, רק שם הויה מהוה את הכל, הוא אלקינו, אין שום טבע כלל, אבל מה זה ההסתרה הזאת שיש פה, זהו תרועה, שהוא שבר את הכלים, ניצוצות יורדים, ויש מדות שבורות. אשרי מי שזוכה לראות שמלא כל הארץ כבודו, המחשבה שלך זה מדות נפולות. המעשה שלך במצוות זה תיקון מדות שבורות, הכל בירורים, וכל מה שעובר עליך עגמת נפש וכל בעיה, עיקר העבודה של האדם הוא לחבר את הכל לה' בתפילה, זה עיקר עליית הניצה"ק, בברכה בברכת המזון, בכל דברי תורה. מחבר הכל לה'.

אשרי העם שיודעים מה לעשות, תרועה, לתקן השבירה, ולהריע למלך, לדעת שה' מצפה לי, דודי לי ואני לו, אין מי שימליך אותנו מבלעדינו.

עיקר העבודה הוא באלול ר"ה ויוה"כ, אדם שואל, והרי כל שנה אני מבטיח ולא קרה כלום, זה מה שהיצר הרע רוצה להפיל אותך, עיקר השנה הם הימים האלה, שאנו רוצים ומתעוררים ומדברים לה', ואנו שמחים עם תרועת מלך, יש לי חלק בכבוד אלקי כזה, לדעת שהתכלית הוא להריע למלך.

ה' רחום וחנון, הנהגת העולם הוא יראת העונש, להתעורר עכשיו בהתעוררות. אבל כשאדם חוזר, ויש לו איזה רצון לה', איזה חשק לה', הוא כ"כ אהוב אצל המלך, אתה ממליך את המלך, יודעי תרועה, שיודעים שהחיים שלי זה להריע למלך, וממי אני מפחד, ממלך שאוהב אותי. וכל הבעיה הוא שהתרחקתי מהמלך, שכחתי את הכל, וחושב אולי לא טוב לי, ואולי ככה וככה, רק תחזור להשי"ת והכל נהיה אחרת.

מי שחושב שהרהור תשובה אחד לא עוזר, זה החטא ופשע הכי גדול מכל החטאים שבעולם,

אין פגיעה לאבא טוב כמו אמירה אליו שאינו טוב.

מציאות ה' הוא רק רחום וחנון, עתיק יומין מלא רחמים וחסד, אלא שסדר של עוה"ז הוא לעשות בסדר משפט, כשמקיים תורה יש ברכה, כשמתחזקים יש שפע, מתפללים ומקבלים את הכל, הכל תלוי רק באדם בעצמו. אם אדם קלקל את הכל, שרף את הכל, אפילו שרף את כל העולם כולו בעוונותיו הרבים, השי"ת רוצה שתדע שהוא ית' מוחל וסולח ובונה את הכל מחדש, רק תחזור אליו, בינת לב שמתקוק לה', הרהור תשובה הזה בלבד, אתה כבר בעל תשובה, בפרט כשאתה מדבר איתו ואומר

אדם מבין כל ענין סדר המשפט והרחמים, בזה"ק מתגלה שע"י שאוחז עם הצדיקים הם מעוררים מדות הרחמים, זהו אור הפנים. הצדיקים מגלים מה זה עבודת ה', בלי זה, אדם יודע רק מה מותר מה אסור, לא יודע איך לשוב בתשובה, הרבי פותח לנו את הכל, והנה תכין את עצמך להמליך את המלך בשמחה רבה, אשרי העם יודעי תרועה, להריע למלך, לקחת את הרע, הדברים השבורים, ומזה בעצמו להריע למלך, לתרועת מלך דקדושה, זהו עיקר ר"ה, זהו עיקר כח של רבינו, להתחיל מחדש לגמרי.

יש לאדם נסיון, זה עצבות שלו, בלבולים שלו, אני כן טוב או לא טוב, זהו הנסיון של האדם, בר"ה אומרים מלפניך משפטיך יצא, רק ה' לבדו, אין פה עורכי דינים, שבעים סנהדרין קתדרין, רק ה' לבדו, זהו סגולת אמירת לדוד ה' אורי וישעי, אבא אני חוזר אליך, אתה נמצא, אני בטלן, אבל אני אוהב אותך, רוצה להכתיר אותך, אני נוסע לרבינו, דבוק באור רבינו, זה שמחה אחרת. אני לדודי, ודודי לי, יש לך קשר עם הקב"ה, זה ענין אחר לגמרי.

וכמעשה דהחתם סופר זי"ע באותו של המלך שמרד בו, והכניסוהו לבית סוהר עד יום הכתרת המלך שבו תולים את החייבים מיתה, והנדונים למות יושבים במרה שחורה בבית סוהר, לא רוצה לאכול מרוב יאוש, אבל השר של המלך יושב בשמחה שם, מחכה כל יום לסעודה, וסופר כל יום הנה התקרב הזמן יותר ליום הכתרת המלך, נשתה משהו לחיים לכבוד המלך, מה התאריך היום, הנה התקרב התאריך וכו', הסוהר אומר לו, מה אתה מדבר שטויות, והרי אז תהיה תלוי מת על החבל, הוא לא שומע שטויות, כל יום יותר ויותר שמח, המלך שמע על הסיפור שהשר השתגע, לא ראיתי משוגע כזה בחיים, כי הנורמליים שבורים ורצוצים... המלך התחפש בבגדי סוהר ויירד למרתף הכלא והביא את הסעודה לאותו השר, השר לא הכיר שזהו המלך, שתה לחיים לחיי המלך, ושמח שהתקרב עוד יום לכבוד יום הכתרת המלך, אומר לו ה'סוהר', והרי אותך יתלו באות ויום, וכך התווכחו, ואמר למלך 'אתה משוגע', התחילו לריב מי מהם יותר משוגע, עד שאמר ל'מלך הסוהר', אתה לא עבדת עם המלך ולא מכיר אותו, לכן אתה מסטול כזה אין לך שכל, אני עבדתי איתו, זה אדם טוב לב כזה, והתחיל לשיר ניגון על המלך, מלא חסד ורחמים, וגבור וחזק כזה, וטוב לב כזה, ולכן אני שמח לקראת התקרבות יום הכתרתו. יצא המלך מהכלא, וצוה לכולם להחזיר אותו לחיים ולתת לו כל הדרגות שבעולם, אני צריך אדם כזה חי.

זהו חודש אלול, זה מביא את האדם לא לחשוב מעצמו, רק לחשוב מה'.

עיקר האדם הוא מציאות המחשבה.

[א] דַּע כִּי תְּשׁוּבָה הִיא לְשׁוּבָה אֶת הַדָּבָר לְמָקוֹם שֶׁנָּטַל מִשָּׁם.

האריז"ל מגלה איך אפשר לתקן הכל, כל הפגמים, הוא אומר תעניות, אצלינו זה ע"י תפילה בכח רבינו, וכך יש כח להמשיך את הכל מחדש, לתקן הכל בשלימות. ולזה צריך בחינת זרקא.

וְהוּא בְּחִינַת זָרְקָא הַמּוֹבָא בְּזֵהר הַקְדוּשָׁה, (תְּקוּנִים תְּקוּן כ"א דף מ"ג: וּבְדָף ס. וְתְקוּן ס"ד דף פ"ו: וּבְתְקוּנִים שֶׁבְּסוֹף הַזֵּהר הַקָּדֵשׁ בְּדָף ק"ט:): 'דְּאִזְדְּרִיקַת לְאַתֵּר

תהילים, ובפרט כשאתה נוסע לצדיק היחיד שמקרב כל אדם לעבודת ה'. צדיקים אחרים דיברו כמה דיבורים לאנשים פשוטים, מזכים אותם לצדקה, אבל לקחת אדם להעלות אותו לתפילה והתבודדות.

אנו מתחברים לנסוע לרבינו, איפה שנהיה מתחברים לרב יהזה. כל דרכי התיקונים נעשה ע"י ראש בית, צדיק גדול מופלג, הוא בעל הבית שלך, אתה נכלל בו, ומנסה לציית לו מה שאתה יכול, כך אתה בכלל הרחמים, כן ייסד הבעש"ט.

וכפי מה שמבקשים רחמים, נפתח רחמים, משה רבינו גילה שבר"ח אלול נפתח מדות הרחמים, לאחר מה שנעשה בי"ז בתמוז, מ' יום אחר קבלת התורה נפלו לחטא העגל, כמשוגעים ממש, כל זה רק כדי להורות תשובה לרבים, לגלות שה' מקבל שבים, אפילו נתנו לך נ' שערי בינה וכל טוב, ושרפת את הכל, כל העונות, משה רבינו נמצא, הרבי נמצא, הכל נמצא, ועב"ז אתה כזה מושחת, לא נורמלי כזה, אעפ"כ ה' מוחל, לא חטאו ישראל אלא להורות תשובה, בזה נתגלה הוראת התשובה, במה שה' גילה למשה רבינו כי הוא ית' טוב לכל, אני אעביר כל טובי על פניך, ומשה רבינו אומר לה', למה יחרה אפך בעמך, מה הוא עשה, סך הכל שרף את כל הבריאיה, תברא עולם חדש, ה' גילה לו, משה אתה צודק, אני מסתכל רק על הטוב, וזה רק כשאדם מקבל על עצמו ולא מתייאש, מקבל אור הצדיק ויוצא מהיאוש ועצבות

עיקר הפשע הוא עצבות. כשנופל על אדם כבידות ועצבות, ידע שזה פשע, תשוב בתשובה על זה, תשובה בתשובה על הפקרות, תקיים השוע, ותאמין בכל דיבור שאתה מדבר לה', הוא שומע, בחודש אלול מתעורר כזה אהבה, אני לדודי ודודי לי, אשרי העם יודעי תרועה, אתה ממליך את המלך, אין מישהו אחר רק אתה

בחודש אלול זוכים לביטול, לצאת מכבוד העצמי מה שאדם שבור, רוצה כבוד, רציתי להיות ת"ח קדוש וטהור, צא מהכבוד שלך, תעבוד את ה'. אין לי כבוד, כולם מבזים אותי, רודפים אותי, צוחקים ממני, ואני רואה את עצמי יותר גרוע ממה שהם אומרים, אעפ"כ תדע שאתה הכבוד של המלך.

יש יום הכתרת המלך, כולם באים, יש מצעד גדול, מליוני אנשים באים, עברו כמה שעות של שירים וריקודים, ומצעדים, ובאים להכתיר את המלך ביום הכתרה, חושבים שיבא המלך הקודם, או משנה למלך ישים את הכתר על הראש, אבל כולם שותקים, הנה המלך קורא ליוסעלע מכפר הקטן, שאתה הכנסת אותי כשהייתי ביער לבד, אף אחד לא הסתכל עלי, נתת לי טשולנט משבת שעברה, יוסעלע איפה אתה, הוא מתבייש לעלות, כי הבגדים קרועים, אני חוטא, לא הייתי במקוה עדיין. המלך אומר 'בא הנה, אני רוצה שאתה תשים את הכתר על ראש המלך!', ככה הכבוד שלי, שכולם ידעו שמי שמוצא אותי ביער ועוד לי, זה מה שאני אוהב, איזה כבוד יש למלך מזה, הכבוד להכתיר את המלך

אשרי העם יודעי תרועה, הויה, באור פניך יהלכון, הויה מדות הרחמים, מתבטל הדין, וה' מאיר לנו אור הפנים, שזה דרך החיות מתוך שכל דקדושה, זהו עיקר החיים שיש, הצדיקים מגלים לנו מה זה חיים, בלי הצדיקים אין

דִּאֲתִנְטִילַת מִתְּמָן.

להחזיר כל דבר לשורש העליון, לשורש החכמה העליונה.

מה זה זרקא? כדורגלן בועט לכדור, עושה זרקא, כך אדם עושה לעצמו ע"י מחשבה רעה, עשית זרקא, עצבות עשית זרקא, אז תעשה תשובה, לאן זרקת את עצמך? לתוך בלבלולים ועצבות.

ויש זרקא הפוך, זרקא דקדושה, שמחזיר את האדם לתוך הגן עדן, שמחה ומחשבות קדושות, כבוד אלקי, לתוך הקדושה ויש חיים טובים.

כתוב בזוה"ק שזהו כח הצדיקים המופליגם, רק משה רבנו היה יכול לעשות את זה, יש זרקא פשוט ועיקר הזרקא הוא מדות הרחמים העליונים, זהו הכח של רבינו, לעשות לנו זרקא להחזיר אותנו לשורש הגן עדן, שורש התורה.

וּמָאן הוּא אֶתֶר, הוּא חֻכְמָה. כִּי חֻכְמָה הִיא שְׂרָשׁ כָּל הַדְּבָרִים, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (שֵׁם ק"ד): "כָּלֶם בְּחֻכְמָה עֲשִׂית". לְכֹן צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְשַׁמֵּר אֶת שְׁכֻלֹ מְשַׁכְּלִיּוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, הַמְּכַנֶּה בְּשֵׁם בֵּת פְּרָעָה.

הבעש"ט וכל הצדיקים מגלים שעיקר הדרך הוא להתחיל מחדש, עיקר עבודת האדם פשוט לחשוב מחשבות טובות במציאות השי"ת, אנכי ה' אלקיך, לחשוב ממצאות הויית ה' שהוא מחיה ומהוה את הכל, אין עוד מלבדו, אין טבע, לחשוב ממצאות חיות הקדושה, ה' מחיה את הדומם, את הארץ שאתה עומד עליה, את הצומח כל העצים והפרחים, הבהמות והחיות, ובני אדם, ויהודי מדבר, וכל הנוכחים ומזלות, איזה פאר ויופי, ועיקר ההמלכה הוא במחשבה בלב, אף אחד לא יכול להפריע לך מזה, להתחבר תמיד לאנכי ה' אלקיך, לדעת ממצאות ה', אור הזוה"ק מדבר רק מזה, דרכי הבעש"ט רק בזה, רבינו מביא שזה שייך גם לנו.

אדם מתוך העצבות על הפרנסה והבריאות, ומתוך נפילותיו לכל מיני תאוות, הוא מתבייש, ולא יכול להלעות את המחשבה. רבינו נותן לנו כח להעלות את המחשבה, שזה עיקר עבודת האדם, לחשוב מחשבות טובות, לבא לידי דיבור ומעשה. ובכל מעשה לחשוב מה', בגין דישתמודעון ליה, להכיר במציאות ה', זה כל הסיפור שצריכין, ע"י תפילה זוכין לב, כשלומדים תורה כראוי מתעורר המחשבה, אם עצוב שלא למדת, נופל המחשבה, אסור להיות עצוב. צריך תמיד לחדש את המחשבה.

אשרי העם יודעי תרועה, שידועים שאני מסובב עם שבירת הכלים, ואני מכיר שאהבות נפולות זה אהבת ה', ופחדים זה יראת ה', זה כל הסיפור, קל מאד, זה נקרא המלך, מתחילין 'המלך', יושב וכו', זה שש מדות, שוכן עד זה עולם הבינה, המלך יושב, זה ו' מדות.

עיקר עבודת האדם מבואר בזוה"ק ובבעש"ט ובספה"צ, וכן בגמרא, עיקר עבודת האדם תמיד לחשוב איך חוזרים לה', הרהור תשובה זה מספיק, כל עמידה בנסיון, ה' מוחל וסולח, רחום וחנון, אנו צריכין לחשוב ממצאות ה', להתדבק בה', להתדבק במציאות אא"ס, מציאות המדות, מציאות עול מלכות שמים, לטייל בזה כשלומדים משהו, מודים לה', ומתפללים, ותמיד חושבים להכניס בלב מציאות ה'. זהו האהבה הגדולה של אני לדודי ודודי לי

תקון אדם בעוה"ז הוא בחי' בת פרעה, שהצילה את משה

רבינו והתגייירה, בת זה שכליים בטלים, מחשבות חיצוניות. ויש בעולם סוג מחשבות חיצוניות. מכיר את זה? זה סודות התורה? יש אדם שמפחד להפסיק לדאוג, אולי לא אדאג מספיק, כשבוטח בה', זה אצלו מחשב החיצוניות.... המחשבות הם עיקר הדינים, אין בעולם להעניש בן אדם כמו שמתגעגע ונופל לעצבות. הוא עושה את זה לעצמו, שהוא מדומה וחושב שלא יכול מזה, הדין של ר"ה, אולי תוכל לצאת מזה קצת, תשוב יותר בתשובה, תצא מזה לגמרי.

בת זה בלבול השכל, פרעה זה מפריע לך, בת זה שכל שלא שכל קדוש, כי אנו צריכין לרדת לעוה"ז בחי' מחשבות חיצוניות, להתנהג נורמלי עם בני אדם, לחשוב על כבוד אדם, ילד, אוכל, יושן, עסקים ומשא ומתן, אבל אנו צריכין לרדת לתוך הדבר בצורה אחרת, שזוכרים למה אני פה, אשרי העם יודעי תרועה, יודע למה אני פה, תרועה, כדי לתקן דברים שבורים, שזה גורם לך בחינת בת, בלבול השכל, אתה צריך לעבור את הפרעה הזאת, ככה אתה עולה.

התיבה הצילה את משה, רמ"ח תיבות. רמ"ח מצוות, חמ"ה, מהפך כל דבר למצוה, כשאוכל וכו', וכל מה שנפל ולא ראוי, מדבר לה', וחוזר בתשובה, והעיקר לא ליפול משום דבר, לא להתייאש, לא לחשוב שאתה רחוק, כי אין עוד מלבדו, ה' קרוב לאף שלך יותר מהחבר שיושב מולך, הוא מקיף את הנשמה, הוא בתוכך, הוא אוהב אותך שאתה לא כופר, תחזור למחשבות קדושות מתוך בת פרעה.

כִּי עֵקֶר הַחֻכְמָה לְקִנּוּת שְׁלֵמוֹת, אֵינֶם רַק חֻכְמוֹת אֱלֹקוֹת. וְשָׂאֵר הַחֻכְמוֹת הֵם רַק חֻכְמוֹת בְּטוֹלוֹת, וְאֵינֶם חֻכְמוֹת כָּלָל. וּבֵת, הִיא מְרֻמָּזֶת עַל הַחֻכְמָה שְׂאִינָה חֻכְמָה. כְּמוֹ שְׂאֵמְרוֹ חֻכְמִינוּ, זְכָרוֹנֵם לְבָרְכָה (מִנְחוֹת ק"י): "הַבִּיאי בְּנֵי מִרְחוֹק וְכוּ', וּבְנוֹתֵי, אֵלֶי גִלְיוֹת שְׁבִשְׂאֵר אֲרָצוֹת שְׂדֵעֶתָן אֵינֶם מִשְׁבֵּת עֲלֵיהֶם כְּבָנוֹת". פְּרָעָה לִשׁוֹן בְּטוֹל, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (שְׁמוֹת ה'): "אֵל תִּפְרִיעוּ אֶת הָעָם":

וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, הֵם בְּחִינַת קִנְיָה. כִּי יֵשׁ קִנְיָה בְּקִדְשָׁה, הֵם חֻכְמוֹת קְדוּשׁוֹת, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (מְשָׁלִי ד'): "קִנְיָה חֻכְמָה"

החכמה האמיתית. היא עצם האמת מה שהולך פה, בינה היא הבנת לב שלך שאתה יכול לחשוב על זה, זה וקנה דקדושה.

"זֶה לְעֵמֶת זֶה עֲשֵׂה אֱלֹקִים". הֵינִי קִנְיָה שְׂבִקְלָפוֹת, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (תְּהִלִּים ס"ח): "גֵּעֵר חֵיַת קִנְיָה", וְהֵם חֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת: אִדָּם צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּעוֹה"ז אֵךְ לֹא לִהְחַמֵּץ אֶת עֲצָמוֹ, מִתְבַּטֵּל הַשִּׁכֵּל קֶצֶת לַעֲסוֹק בְּמִשְׁהוֹ, וְאִח"כ אֶתֶּה חוֹזֵר וְעוֹלָה, בֵּת פְּרָעָה, חוֹזֵר וְעוֹלָה, אִם אֶתֶּה נִשְׁאֵר שֵׁם לְמִטָּה זֶה כְּמוֹ חֲמֵץ בִּפְסַח. כְּמ"שׁ בְּזוֹה"ק גֵּעֵר חֵיַת קִנְיָה, לַחֲתוֹךְ אֶת הַח' דְּחֲמֵץ וְלַעֲשׂוֹת ה' דְּמָצָה. כִּשְׁנִכְנַס לְאָדָם מִחֻשְׁבָּה חֲמוּצָה תֹאוֹת אֲכִילָה נִיאוּף וּמִמּוֹן וּכְבוֹד עֲצָמֵי, יִבִּין שֶׁזֶה חֲמֵץ, תִּעְבּוֹד עַל זֶה וְלֹא יִהְיֶה חֲמֵץ, נִשְׁאֵר מִצָּה, כִּשְׁלֹא מִשְׁהִים אֶת זֶה, אֲלֵא גּוֹעֲרִים בְּמִחֻשְׁבוֹת הָאֵלֶּה, לֹא מִתִּיַּאֵשׁ, אֲלֵא חוֹזֵר לֵה'. זֶהוּ דֶּרֶךְ שֶׁל עֲבוֹדַת ה'.

כי עיקר עבודת האדם הוא במחשבה, שכל מה שעושה, העיקר לא להחמיץ את עצמך. כמו מלפפון חמוץ בבוש בתוך המלח עם תבלינים, היום עושים כימי, זה יותר טוב, כמה שפשוט עוה"ז יותר טוב.

הזהיר בשיחות הר"ן כ"א, לחשוב רק טוב, ולכן לא מדברים בר"ה, לחשוב רק על הבושה לפני ה'.

ותרב חכמת שלמה, רבינו אומר שכל הראשים באים ביחד, באים אל הצדיק שהוא הראש, שהוא קידש את מחשבתו למעלה למעלה, ע"י הצדיקים מתגלה עבודת המחשבה. בגמ' מתגלה עבודת המעשה, וחושבים בתורה, אבל עבודת המחשבה מתגלה בצדיקים, הוא הראש, שעושה עמך זרקא, להעלות אותך לשורש מדות הרחמים, לקבל זיכרון וטהרת המחשבה, וללכת בעבודת ה' מדרגה לדרגה.

אלא שאדם מקטין את הראש שלו כמו צימוק קטנציק, והנה פתאום זה יוצא לחיים, תחיית המתים, נברא מחדש, ומתי, בר"ה שבו ביום נולד כח המחשבה בתוך הדין. כי כח המחשבה צריך להוולד בתוך הדין, בחי' בנין מלכות דקדושה, שמנהגת עוה"ז, בחי' בת פרעה, וזה גורם שיש קלי', וצריך חותם חדש שיהיה קיום למלכות דקדושה, והוא ע"י הביטול בכל מה שעובר.

רבינו אומר בלקו"ט סי' פ"ב, כי תצא למלחמה, מה זה מלחמה, כשעובר עליו שלא כסדר, יש בעלי גאווה כאלה, אם משהו הולך לו שלא כרצונו הוא מקלל כבר, אומר רבינו שעיקר התשובה, כי תצא למלחמה, ונתנו ה' אליך בידו, תתדבק בבחינת חכמה אמיתית, לשמור המחשבה, כח מה, מי אני, זהו עיקר המתקת הדין,

רבינו מלמד לנו יסודות כל דרכי ספרי החסידות. להגיע לר"ה, להזהר בזה מאד, אני מתבטל למלך, כולו סג יחידיו, אני רחוק מאד, אבל לא מאמין בנפילות רק מאמין בה', סג יחידיו, הצדיק מקשר אותו חזרה,

ותרב חכמת שלמה, יורדים ועולים, אבל אם מכניס שכל של יאוש, זה הדינים, ישוב בתשובה ויתחיל מחדש.

יש לפנינו מציאות עבודה חדשה, נתחיל ללכת בדרכי חיים בתמימות ופשיטות, לדבר להשי"ת תמיד, ולעסוק בתורה בשמחה, לעסוק במצוות, ובכל מה שאנו עוסקים, כשנופלים קצת, חוזרים, רואה את הבריאה, לא טבע, אלא גדולת ה', וכן במנחה מעריב, מקשר א תהבריאה לה'.

כשיורד לאיזה מאכל, וכדו', יחשוב שהקב"ה עשה את זה, ושמים שזכיתי לעבוד את ה', וכן בברכת המזון חושבים על ה', כל דבר בעוה"ז שיש בו תאוה, תחשוב מה', ואל תסתכל על מה שאתה לא בסדר, רק תתקן את זה, תאמין שאתה כן יכול לתקן, היצר הרע אומר שאתה לא יכול לתקן ויש לו שליחים בתוך חסידים וברסלב, תתחזק, רבינו אומר שזה כן הדרך. לשוב בתשובה, לבא לרבי שמקשר אותנו לה', ומעלה למעלה את הרצונות והכיסופין שלנו.

בערב ר"ה עומדים בלב הומה, לב שבו, וחוזרים אל המחשבה, חוזרים להמליך את ה', לדעת שאני כן יכול, זה והדרך לתשובה, להיות דבוק בה' תמיד, זה פשוט וקל, כי יש לנו רבי, ואין לנו מה להתבלבל מאף אחד.

יש אדם ששואל, והרי יש דבר כזה 'נפילות', כך אומרים העצובים, רבינו מתייחס במאמר הזה, אדרבה, הנפילות האלה יעשו לך זרקא למעלה, כששומר את המחשבה ונופל לחדשות, עסקים, וכל מיני, יאמר, לא נפילתי, תמיד תחזור, כי אדרבה מה שאדם נופל, זה מה שמעורר מדות הרחמים. כן מבואר באות ב'.

"יִשְׂרָאֵל הֵם עַם קְדוֹשׁ". וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל, נִשְׁמָה בְּחִינַת חֲכָמָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים ק"ד): "כָּל־אֶחָד בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ".

כל אחד מישראל יש לו כח לתקן כל הבריאה במחשבתו, כי אדם הוא חלק אלוה ממעל, כמ"ש בלקו"ה מאן דנפח מתוכו נפח, אתה אחדות ה', ה' נפח בך נשמה חלק אלוה ממעל, נשלחנו לכאן להמליך את המלך, אין מה להתייאש, תחזור למלך.

ועל שם זה נקראים ראשית, כמו שכתוב (ויקרא ב'): "קִדְּשׁ יִשְׂרָאֵל לַה' רִאשִׁית" וכו'.

כח המדמה הוא שאתה יורד למדמה כדי להכיר מי עשה את זה, וחוזר לעבודת המחשבה. יש לך את הכח לחבר את כל העולם לה', ע"י מחשבות פשוטות של אמונה, מחבר את הכל לבורא, לאמונה, למדות, למוחין, למדות הרחמים, לאין סוף, לכל מה שאתה רוצה.

אֲבָל בְּשִׁעַת הוֹלָדָה, הַשֶּׁכֶל מְצַמֵּץ אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. כִּי זֶה מוֹגֵבֵל וּמִבּוֹלָבֵל בְּמָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, צָרִיךְ צִמְצוּם דְּקְדוּשָׁה שֶׁל שִׁמְחַת הַמִּצְוֹת בְּזֶקֶן פְּאוֹת וְצִיצִית וּנְקוּדוֹת טוֹבוֹת, וְהִרְהוּר תְּשׁוּבָה, וְעִי"ז נְצוּל מִצִּמְצוּם הָרַע.

זהו מקבלים מכל לימוד של רבינו.

וְכִשְׁמֵתְחִילִין לַהֲשִׁימָשׁ בּוֹ בְּהִתְבּוֹנְנוֹת עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲזִי שֶׁכָּלוּ הוֹלָךְ וְגָדוֹל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְלָכִים א ה'): "וַיִּתְּרֵב חֲכַמַּת שְׁלֹמֹה".

במה שאתה לומד, תתבונן, אל תגיד שנפלת, ויש לך עבר, תתבונן מעכשיו בגדולת ה', זהו ר"ה, כולו במחשבה אתבירי, בירור הבריאה הוא במחשבת האדם, באור הזוה"ק הוא מה שהצדיקים מעלים אותנו, וזהו ההתקשרות לרבינו בר"ה, זה פועל כח השורש.

ומזה יש כח לברר, כמו אש שיכול לבשל בפועל, אדם מברר, יכול לעשות מעשים שלחן וכסא, בירור של הבריאה, יודעי תרועה, דבר שבו, יש בו חלק שהוא חיות אלקות, העולם מגלה כבוד ה', צריך להודות לה' על כל החסדים, ויש דבר שהוא רע, עצבות ותאות, כשאדם מתבונן בדרכי עבודת ה', זה עולם אחר, וחי חיים אחרים לגמרי.

זה נקרא ותרב חכמת שלמה, חכמה הכי גדולה בעולם שאין כמוה, אנו באים להתחדש בזה בשנה החדשה, יוצאים ניצה"ק חדשים, עולם חדש לגמרי, לעבוד את ה' בתורה ותפילה, בירורים ותיקונים בכל דבר, לברר את הבריאה, כשהולכים בבית וברחוב חושבים על מציאות ה', באופן שזה מצומצם בתורה ועבודת ה', מה זה שנה חדשה, כל יום שעה התבודדות וכל שאר היום שמחה, אין לי עסק כלל, רק לשמוח ולרקוד. מי שהיה אצל רבינו בר"ה, צריך כל היום בשמחה. כל השנה בשמחה. בפרט בר"ה עצמו, להזהר מאד מעצבות.

עומדים בבושה כמו שופר כפוף בבושה, אבל סומך על מדות הרחמים בשמחה, כך עומדים ביום דין, זה המחשבה שצריך להיות ביום הדין, אני מדבר איתך, סומך עליך, וכשנכנס איזה מחשבה, מתבייש, בושה זה עיקר התשובה, אין לי מחשבות צדדיות מה היה ומה יהיה, במחשבות טובות בר"ה פועלים ישועות הכי גדולות. רבינו

דרכי נועם

יושן עכשיו, ולא מתבלבל, יש חכמה דקדושה, ואתה עולה למעלה,

הדורמיטא הזאת הוא ענין מציאות יום הזה שנברא בו העולם, שמתחדש העולם, ונמצא בחינת הדין הזה בתוך דורמיטא שאין שפע, ועם ישראל משלימים את החלל הזה, כשאנו באים לה' בבית הכנסת ומתפללים, רואים בכל העולמות שיש כאן אנשים שממליכים אותו אפילו כשאי אפשר, מחדשים את הקדושה, עד שיש בחי' קול שופר ומתחדש הרחמים למעלה ועושה שהדורמיטא נהיה כלים לעשרה מיני נגינה.

רבינו מלמד שיש אדם שרוצה לקדש את מחשבתו, ולא יודע מה עוד צריכין לחשוב, יש ענין לימוד תורה, יש לימוד דברים עמוקים בכמה מדרגות. יש לימודי דביקות בה' בתפילה, ולואי שאדם יעסוק בזה, דביקות בה' בתפילה, המח והדעת עסוקים, אדם שחושב בזה, ולא רגיל, קשה לו מאד, הראש מתפוצץ, לכן צריך שינה, לימוד גמרא, פשטא אוריתא, שזה עיקר מציאות עבודת ה' בעוה"ז, לרדת תמיד לתוך פשטוי אוריתא, יש לומדים בהבנה גדולה, ויש חוזרי סבקיאות פשוט, זהו שינה וחיידוש המח

רבינו אומר שזה מתלבש בחי' שינה ממש, ובחינת שינה שהוא ביטול, ושינה של לימוד נגלות, וכן ביזנעס. עסקים עם בני אדם, גלנים וכו', כולם אהובים וכולם גלנים, וכל הרשעות שיש בחדשות וכו', זהו בחי' שינה, שתדע שה' נמצא פה.

חמש גבורות. זה בחי' שינה. קרבנות וקטורת, שכל הבריאה קרבן התמיד, כבש, לכבוש את העולם, כבישה אחת בבוקר וכבישה שניה מתוך קטנות. תמיד מברר את כל היום וכל הבירורים כבר, זה מתקן את עולם העשיה, ואח"כ בקטורת מתעורר בירורים חדשים, אשרי העם יודעי תרועה, זהו עיקר עבודת האדם, שיוירד כדי לעלות.

כשעוסק באכילה ושתיה וחיי עוה"ז שהוא בחי' תמיד וקטורת, ועוסק במשא ומתן, נגלות התורה, וביטול, ושינה ממש. הרי ה' בחינות.

כשיורדים צריך להזהר להחזיק מעמד, ועי"ז אתה גורם את הזרקא, כי בלי זה, נזרקת מה' לתוך בלבולים וריחוק, כשאתה שב בתשובה אתה זורק את עצמך חזרה לחיים טובים, לחזור לשכל והכרה בכבוד ה'. אבל אתה צריך לזרוק את עצמך יותר גבוה, להגיע למדות הרחמים, כן כן, כי כל המציאות הזאת שאנו יכולין לחזור לה', שזהו דרך רבינו, דרך הצדיקים, שאין להסתכל על העבר כלל, רק להכנס לתוך שכליים דקדושה לחשוב מה', על זאת צריך להשיג מדות הרחמים.

כל מה שיש ראש השנה של רבינו, הוא כדי לקבל שפע הרחמים, שיהיה זרקא, שיעלה אותי למדו תהרחמים, הם מתעוררים בכח הצדיקים השלמים באמת, אנשים קדושים וטהורים באמת, עובדים את ה' והגיעו למה שהגיעו, זה מה שהבעש"ט גילה שיש צדיקי אמת והם בעל הבית על העולם.

יש בזה"ק ענין מדרגות האלה, נפש רוח נשמה, רבינו גילה שצריך להתקרב דווקא לצדיק מופלג, כולם טובים, שבזכותם משאירים פיאות וחוחכים בלורית, אבל צדיק כמשה רבינו, יודע להמשיך מדות הרחמים, לא קרח, וכתוב בזה"ק שרק משה ומדרגה הזאת, וזה מה שרבינו קבע

[ב] ואחר כך נשאדם שומר את עצמו משכליות חיצוניים, לא זו אף זו, נצריך לחדש השכל בכל עת. וזה בחינת: 'ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית', כי חדוש בראשית הוא חדוש החכמה, כמו שכתוב: "כלם בחכמה עשית". כי חדוש השכל היא חדוש הנשמה, כי השכל הוא הנשמה, כמו שכתוב (איוב ל"ב): "נשמת נשדי תבינים". כמו שאמרנו רבותינו, זכרונם לברכה (ברכות י'): 'מה הקדוש ברוך הוא זן את העולם אף הנשמה זנה את גופה', נמצא שהנשמה היא מחיה את הגוף, והיא בעצמה השכל, כמו שכתוב (קהלת ז'): "החכמה תחיה" וכו'.

כשאנו מבקשים זכרינו לחיים, הן לקדש את השכל, והן להתחדש, כל מי שמאמין בדרכי הצדיקים יודע שהעיקר זה המח והמחשבה, והיצר הרע אומר, והרי אתה יודע שנפלת לתאוות, עוד לא יצאנו משעבוד הזה שקשה קשה מאד, רבינו אומר אל תתייאש, אתה תעשה את שלך, ומה יהיה עם הירידות? רבינו פותח לנו שער להכנס להיות דבוק בשכליים דקדושה. ללמדינו את הדרך הזה.

[ג] וחדוש השכל, הינו חדוש הנשמה, הוא על ידי נשנה, כמו בא בזהר הקדוש (בראשית י"ט. ויקהל רי"ג): 'חדשים לבקרים ובה אמונתך'. כי נשנה מחין מתיגעים, אז על ידי הנשנה הם מתחדשים, כנראה בחוש. וזהו שאנו מברכין הנותן ליעף כח, כי היו מתחלה עיפים ועכשו נתחזקו. ובשעת הנשנה, המחין, הינו הנשמה, באה בתוך אמונה, בחינת: "חדשים לבקרים" וכו' כמו בא בזהר הקדוש (נש):

כמו שאדם רואה, כשהוא עייף בלילה, יושן קצת והנה מתחדש, בידך אפקיד רוחי, כשהנשמה עולה למעלה והאדם מתחדש, וכך הוא בענין זה. כי עוה"ז גורם בחי' שינה בחי' בת פרעה שאתה לא יכול לקדש את המחשבה, לגמרי מבולבל, יש זמנים כאלה, אתמול למד טוב, והנה הראש יושן, יש אחד שיושן תמיד כמו חמור כזה, כמו העוף של כפרות, מה הוא חושב? לא חושב, הוא כמוך. זה הכפרה עליו. שניהם לא חושבים כלום. איי סליחה.

למה צריך בחי' שינה, ככה ה' ברא שאתה צריך להתבטל אליו. כתוב בזה"ק שהנהגת העולם בר"ה בחי' דורמיטא, ה' עשה בחי' מלכות שהכל נראה טבע ומקרה, כי זה הנהגת בחי' מלכות. ההנהגה הזאת גורמת שיש בחירה, שיש לה' נחת רוח מאיתנו, וכאן הוא המקום שיש ניצה"ק הנפולין, ועי' אמונה והתחדשו תבחי' מלכות, אדם מתקן את העולם.

כשיש ר"ה, והניצה"ק החדשים צריכין לעלות, הם גורמים דינים קשים, זה מציאות ההסתרה שבעוה"ז, כח מלכות דקדושה נולד מחדש בר"ה, צריך למהר למהר שלא ייהיה יניקה לקליפות, שהירידה יהיה לצורך עליה, שינה להתחדשות הכוחות.

בזה"ק מתגלה שזה בחי' דורמיטא, שה' מפיל שינה על המח והדעת, ועובר שלא כסדר, ונדמה לו במחשבה שלא יכול לשוב בתשובה, וזה נאחז בו חזק. צריך לזרוק את החכמות. כמו שיש שינה ממש, יש 'בחינת' שינה, שאתה מבטל את עצמך להשי"ת. זהו בחי' השינה שמחדש את האדם.

הביטול הזה גורם שאתה יודע את כח השכל, יודע שאתה

כי אתה נמצא במצב קטן, צריך לקשור, סיבובים האלה מגלים ש"ע נהורין גי' רצו"נה, אור פני מלך חיים, זהו עין ר"ה, אשרי עם יודעי תרעוה, ה' באור פניך, כשאדם יורד, מבין שצריך לרדת, לתקן הדברים השבורים, עי"ז, הויה, באור, לא אלקי סאלא הויה, רחמים, באור פניך, כשהצדיק מקרב את האדם, אהה איזה אור איזה חיות

נוסעים לרבינו, כשיש התבודדות יטוב, איזה אורות, איזה חיות. איי, אור הפנים מחיה את האדם, כשמבינים דבריו הק', אהה, כשמשישו מראה לך אהבה ופנים, התורה מראה לך פנים, הנשמה לך מסביר לך פנים, כל זה ש"ע נהורין, מדות הרחמים נמשכין משורש העליון עד למטה למטה לבחינת נותן ליעף כח, מלביש ערומים, מקיפין חשמל, כי אור הבינה מלביש ושומר, זהו ענין רצונות. חשמל שומר למטה..

ההתחלה דובר אמת בלבבו, אני רק בהמה אבל קושר את עצמי ברצועות, התחזקת קצת כבר מאיר עליך אמת, כי התחזקת בשאל תחתית לא להתיימש, מלביש ערומים, כל צרכי, ה' מאיר עליך בשמירה למטה למטה, כמו נעליים, כשאדם מתחזק במקומו הנמוך, אז עולה לקבל תפילין של ראש,

וכן בתקיעת שופר נמשך אור ש"ע נהורין משורש העליון, לא בחי' רצועה למטה.

ואז מקימין מחדש מלכות ה', וגורמים חותם להשמר מהחיצונים ומכל מה שמפריע לעבודת ה', אשרי העם, אשרינו שאנו יודעים בשביל מה חיים בעוה"ז להריע למלך מתוך דברים שבורים, יודעים שצריך לרדת ולעלות, לקבל שנה חדשה,, שינה דרומיטא, שאנו יושנים את הימים, אבל מתוך זה מריעים למלך, מתקשרים אל הרבי אמת, שמכניס עבודת ה', ולהיות רק בשמחה תמיד. לעסוק בתורה, רבינו לדבר לה', ולהיות רק בשמחה תמיד. לעסוק בתורה, בתמימות פשטות, ולהתחזק בתפילה והתבודדות. לדבר לה', ולא לשתוק, לא לחשוב שום מחשבות, רק שויתי, וכמה טוב לי, זהו עיקר המתקת הדיון, אשרי עם יודעי תרעוה, העיקר הויה באור פניך, כשאתה נופל תתחיל מחדש, כי מזה הירידה והעליה נעשה זרקא דקדושה שהצדיק זורק אותך לדרגה עליונה דקדושה משורשי מדות הרחמים שזה נפתח בתקיעת שופר שמחזיר המוחין והחיות

תקיעה זה המקיף על הכל, אא"ס, ה' נמצא, ומתחיל להמשך על הראש המקיף הזה, שברים, ה' ידע שצריך לרדת, תרועה, תעלה למעלה י' מיני נגינה, ואז נמשך מוחין חדשים בכמה בחינות. זה החיים.

רבינו אומר אשרי העם יודעי תרועה לענין ביזנס. כי זה העיקר ירידה מתהפך לעליה. נקבל אור רבינו, להיות בשמחה תמיד, לנסוע לרבינו, הדבר הכי מופלא שיש בעולם, רבינו מביא לנו עזות דקדושה לחלוק על היצר הרע, לצאת מכל השעבודים והפחדים, לפחד רק מה', ומאיר לנו את הדרך להתחיל להתסכל בשכל של כל דבר, ולדבר לה', לעשות כל העצות של רבינו, וכל אחד עוסק בספה"ק, ונעסוק בדברי רבינו ורבי נתן

ה' יזכנו להיות שם בר"ה, ועיקר הקיבוץ כל השנה לבא ביחד תמיד, לחדש את חבורות האברכים וחבורות הבחורים, צריך עסקנים שיעבדו ויעשו, יש כמה אלפי אנשים שמחכים, ללמוד דברי רבינו בתמימות ובאמת כמו שכתוב, בלי

להתקשר אליו בר"ה, להגיע לדרך חיים, לצאת מאוירא דעלמא הדין, זרקא, לעלות לחיים מופלאים של אמונה ודביקות בה'. דרך של תשובה באמת. תורה תפילה, ודרכי עבודת ה' המופלאים, זה הרבי שעוסק איתנו, להכניס אתנו לעבודת ה'

אבל בעוה"ז הכל מכוסה, כי זורקים אותו למטה, ואנשים גם זורקי סומבללים, התקרבות לצדיק הוא בקשת האמת, כפי מה שאדם מבקש את האמת, לא פוליטיקות

בר"ה צריך להחזיר את הבריאה, מכלים שבורים לבחי' תרועת מלך, לגלות כבוד ה' מתוך עוה"ז, שה' רחום וחנון טוב ומטיב, בזה עוסקים בר"ה

רבינו מסביר שכל הענין הזה שאתה נכנס למחשבות טובות ורוצה לעלות, ויש הפרעות ב תפרעה, אל תסתכל על שום דבר, תהיה חזק ותצליח. ואז לפי הירידות שיש לך בחי' שינה, וכמו שינה, ומ"ומ, ופשטי אוריתא, וכו', אדרבה בזה מתעוררים רחמי ה', כי אדם חזק בדעתו ולא מוותר, רוצה נקודת האמת, והולך עם זה, שה' רוצה בי, ואני עובד לפני בתפילה ותורה איך שאני נראה, ובכל יום חושב דרכיו להיות יותר טוב, אני לדודי לדודי לי תמיד. ההתחזקו תהיה בתוך בחינה שזרקו אותך למטה, זהו בחי' שינה, אדרבה בזה קמים מחדש. מחדשים את המוחין, כי המח צריך להתחדש, זהו חידוש עצום שכל מי שנכנס לעבודת ה', בדרכי הצדיקים, שואל איך אני מחזיק מעמד, התשובה, היא, אל תתפוצץ המח מלחץ דביקות, תעלה בכל פעם, ואח"כ תרד בחזרה, וכשיורדים יש להזהר, אדם צריך לקיים ודובר אמת בלבבו.

כי נקודת האמת, בעולם זה 'יחסי', כל אחד יש לו את השקר שלו ואומר שזה אמת, אמת הוא רק דבר אחד, שאין עוד מלבדו, האמת הוא שה' רוצה בנו, ומקבל שבים בנקל, האמת הוא שיש בכל אחד נקודות טובות, האמת הוא שאתה כן טוב, יש בך טוב הרבה מאד, מסירות נפש, מצוות שעשית, הם לא שלך, הם של ה', זה מאיר, כל מצוה עושה יחוד למעלה ונבראים מזה מליארי מלאכים ומשוררים לה', ומקדשים שם כבודו ית', תחזיק מהטוב שעשית.

זה נקרא דובר אמת בלבבו. ויש בזה עוד כמה דרכים, שאתה חושב על האמת, שירידה לצורך עליה, ומקבל הבחינות שאתה מבזה את עצמך ויודע מי אתה, דובר אמת בלבבו, להיות איש אמת. לבקש אור הצדיקים באמת. לעורר את האמת שה' רוצה אותי. זה ממשיך מוחין.

וזוהו ענין תפילין של יד, בלילה השכינה יורדת למטה לתוך חושך, בחי' שינה, בתפילין מעוררים מחדש את המוחין, להחזיר את המוחין שהיה אתמול. התפילין נגדל בתפילה.

למה מתחילין בשל ראש, כי צריך להתחיל מנקודת שינה בחי' של יד, אתה מניח את התפילין על יד שמאל שזה בחינת שינה בלילה, שהמלכות יורדת לתו רבחי' גבורות והסתרה, ושם אתה מגלה שמע ישראל, קדש והיה כי יביאך ביציאת מצרים, ובזה נמשך עליך נקודת האמונה מקבלת את המוחין, בחי' יעקב, בחי' ז"א הקטן מקבל מוחין, ומאיר יסוד צדיק שזה היוז של תפילין, ויש הארת הרחמים ששייך לימות המשיח, כיון שאתה מתחיל התחלה חדשה היוז מתקשר ללבך

ואז אתה קושר רצועות על היד, עור בהמה על בהמיות שלך,

דרכי נועם

כשעושה מצוה בלב, נעשה יחוד פנימי, בכח תפילת שחרית בבונה, עי"ז נבראים המון מלאכים, ונתעלה כבוד ה', ונמשך שפע, אם היה יודע מה שהוא עושה, היה יודע מה זה ר"ה, זה לא קשור איר, זה רק להמליך את ה', זהו משהו אמיתי, לא בדיחה.

אמרתי את זה פעם בשיעור שיש מליוני מלאכים, אמר לי אחד, תגיד לכל מלאך שיתן רק דולר אחד. לנו יש בקשה אחרת. כשיש בהירות. יבקש מיד תחינה ובקשה. בפה ובלב.

או דברי השתוקקות בפה ובלב כפי הענין, שיהיה בקשה בפה, וגם יהיה משהו בלב. והעיקר שלא לדחות לזמן אחר . ולא ימתין ולא יזוז ממקומו, אף על פי שאין זה המקום מוכן לכהן, כגון שלא במקום קביעות לתורה ותפילה, רק בדרך הליכו וכיוצא.

רבי סנדר טירנוביצער היה סוחר יהלומים, היה לו חבילה ביד, ובאמצע הרחוב עמד בדביקות עם היהלומים, אנ"ש ראו אותו עומד באמצע, וגנב רצה לגנוב את זה, אנ"ש עוררו אותו מדביקותו, ואמר שרבינו אמר לעמוד כאן. בבורסה יש שרשרת שיגנבו גם אותו.

בתחילת השנה נתנו לנו בגד נשמה חדשה, ובמשך השנה זה התקלקל והתלכלך בבוץ ויין וכו', הנה רוחצים ומכבסים הבגד, כי ה' צריך אותך, ולכן כשיש השתוקקות, אל יעזוב את המקום.

כי כשיזוז ממקומו, יוכל להיות נשיפסק. ויאבד את הדביקות, כי זריחה זה דבר שבא והולך, ואח"כ צריך לזכור שהיה לך את זה.

וכן ממנו, זכרונו לברכה, בעצמו ראינו ענין פזה פמה פעמים, שלפעמים נשאר עומד באמצע הבית, נכנס לביתו, וועשה משהו, ובאמצע עמד בדביקות באמצע החדר, בשבת היה יכול לשבת כמה שעות ככה, כל הציבור התרומם, כשהיה נוגע בשלחן, הכל היה רועד, הרגישו רעד בגשמיות, כמה שעות ככה בשלחן ליל שבת. אתקינו סעודתא לקח שעה שעתים, זמן רב, יש לנו רבי כזה, אנו נוסעים לרבי כזה גדול.

ודבר עמנו וגלה לנו תורה נפלאה ושיחה נאה מאד, דרך העולם שיש מחלוקת וחולקים וצרות, ורוצים להרוג אותך, ובאמצע נופל עליך השתוקקות לעבודת ה', אפילו שאני טרוד, וחובות, וכאב ראש, יש לנו חברים טובים שמלמדים לקוטי מוהרן באמת, אפשר להיות דבוק בה' באמת, מהרור תשובה אחד מבטן שאול תחתית, מקבלים זריחה מלמעלה באמצע, אחדות ה', אור אין סוף. באמצע תעצור ואל תלך.

רבינו גילה בזה תורה נפלאה, תורה של רבינו זה לא רק חיזוק שאנו אומרים, תורה של רבינו זה כלים למוחין גבוהים ביותר, שכל התיקונים והעבודות נעשים תורות של צדיקים. וגם אמר שיחה נאה מאד.

זה המקום הכי יפה שרבי נתן מתאר כך את דברי רבינו: **וגלה דרכים נפלאים לעבודת השם יתברך והתעוררות גדול וכו'.**

אנו טועים לחשוב שאנו יודעים כל דרכי עבודת ה' לבדינו, מי צריך רבי, כבר יודע מאהבה ויראה וניצוצין, אלא שצריך לחפש בדברי רבינו דרכים נפלאים בעבודת ה', מה שעושי סבבית, וברחוב, צריך שיחה נאה מאד, שיחות הר"ן זה

סילוף, כי בעוה"ז משנים את דרך הצדיקים ואומרים שזה לא בשבילך וזה לא בשבילך, בכל מאמר ותורה הרבי אמת מלמד להסתכל בפנימיות, ואם אתה לא יכול, נתן עצה איר כן להגיע לזה, והעיקר לדבר לה' כדבר איש אל רעהו, לא יעבור יום בלי זה, הזמן יקר, שעה התבודדות זה הכי יקר, זה אויר לנשימה, ה' מחכה שתדבר איתו, מה שאתה מדבר איתו, עשרים דקות כמה פעמים יש לך שעה, תדבר לה', אל תשכח, אתה בונה את השכינה, רבינו מאיר לנו את הניגון דקדושה, שמחה וחיות אמיתי, ה' יוציא אותנו מכל הסתרות. ונתגבר על כל המניעות, להאיר מוחין חדשים וחיים חדשים לתו רבחי' שינה של עוה"ז, לקבל ניצוצות לתקן, מקבלי שפליחות וא"כ צריך חיים טובים בעוה"ז

ה' יזכנו לזרוק את העבר, לחדש את המלוכה, לחדש את החיים, חיים של שמחה וחיות, זכרינו לחיים, ונזכה למוחין גדולים של ר"ה, מצד אחד לב שבו, בושא לפני ה', ומצד שני אבא אני סומך עליך, אני מתבייש אני רוצה אותך

ה' יעזור שנזכה לפעול ישועת ה', להזרק חזרה לשורש הנשמה שלנו, להזרק לאור הרחמים, לזכות לחיים טובים ומתוקים, להכתב ולהחתם לחיים טובים ומתוקים, חיים של שפע דקדושה, שיקום הדעת הקדושה, ונעסוק ביחד בדברי רבינו, הכל תלוי במעשי האדם שיהיה מסור לענין רבינו, להאיר לעצמו ולאחרים, להכניס דעת, הדעת נכנס רק במקום שלומדים שמבקשים ביחד, נבקש ביחד, ונפעל ביחד, ה' יעזור שנהיה השלוחים הקשורים המתקשרים הדבוקים לצדיק האמת. זה משנה את האדם לגמרי.

כל התורה זה נשמה של צדיק, אביו ורבא, נשמות שאנו יודעים מגדולתם, מתקשרים לצדיקים כך יוצאים מעצמנו, כל עם ישראל אחד, עיקר הנחת רוח, שאדם מבטל דעת ולדעת הרב, הרבי אומר שתהיה שמח.

נקבל את המתנה, נכתב בספרן של צדיקים, שיהיה שנת גאולה וישועת ישראל בב"א.

סימן קכד תניינא סיום לקוטי מוהרן יא אלול תשפה

לפעמים נכנס לאדם בהירות, ה' כ"כ אוהב אותי, ואח"כ נעשה שוב בטרחה, ברחוב, וכו', ובאמצע נכנס שוב מחשבה טובה של גדולת ה', אהבת ה'. מחשבה טובה כזאת באמצע הרחוב,

סימן קכד

שמעתי בשמו שאמר, שלפעמים מגיע לאדם הרהור תשובה והשתוקקות להשם יתברך באיזה מקום,

עכשיו זה הזמן של השתוקקות. השתוקקות לרבינו, להמליך את המלך, להתקרב מחדש להשי"ת. **שצריך שם באותו המקום דיקא להתחזק בזה ההרהור תשובה והשתוקקות,**

לחשוב על זה פעם ועוד פעם, כמה שהוא יכול להכניס את זה בפנים. וגם כגון לדבר שם איזה דבורים של תחנונות ובקשות אבא תן לי את האהבה הזאת, את היראה הזאת, תקרב אותי באמת אליך, תחינה ובקשה.

בכל מצוה שאדם עושה, נעשה יחוד קוב"ה ושכנייתה,

וכינצא.

ירומם את עצמו כי חסיד אני.

הנה באים הימים הנוראים, נורא מאד, צריך להזהר מיצר הרע וחילותיו, איך נזכה לבא לרבינו, שהחינו וקימנו לזמן הזה, חוזרים לרבי האמת הזה, שהבעש"ט גילה שיש רבי. אומר רבינו כאן, שאם אתה עומד במקום ונכנס רוח של דביקות, תעמוד במקומך. זה נמצא בספר חסידים תשע"ג וכן מצאנו באחד מספרי הקדמונים ממש. שמקובל שכשיש התלהבות אהבת ה', אל יזוז ממקומו, רק יקשר האהבה הזאת ללבו, ויבקש מה', תן לי שאזכור את האהבה הזאת, ולא אעזבנו. אחד מהראשונים כותב כן. זהו דבר מקובל מדורות ראשונים.

אבל צ"ע, אם רוצה לצעוק לה' להיות איש כשר, יכנס בבית המדרש, יאמר תהילים ויבכה לה', והרי ברחוב אי אפשר לעמוד זמן רב, למה אומר רבינו שלא יזוז ממקומו. צריך להבין מה הכונה 'ממקומו'.

יש דבר שנקרא למעלה מן המקום, ויש מקום וזמן, אנו נמצאים תמיד במציאות של מקום וזמן, זהו מציאות הגשמיות. באמת אין דבר כזה מקום וזמן, כשאתה רק עולה ללבנה, עליות מהמקום וזמן, אין שם יום ולילה, הכל פורח איתך ביחד ומתגלגל במהירות, גם מקום אין, כאן יש מקום כי לוקח זמן ללכת, קילומטר בדקה, אבל שם פורח אלף קילומטר בדקה, אין מקום ואין זמן.

למעשה אנו נמצאים כאן בעוה"ז בתוך מקום וזמן, זהו בחינת הבריאה, הגשמיות. הדבר שאנו ירדנו לתוך גוף בעוה"ז, הנשמה הוא למעלה מהמקום והזמן.

מה זה ראש השנה. יום הדין. יום הכתרת המלך, אשרי העם יודעי תרועה, ה' באור פניו יהלכון. זה ענין שמחה וריקודים של ברסלב שזוכים להמליך את ה' ולשוב לה'.

עיקר ענין של רבינו, הוא עיקר הענין של רבינו, מה זה? שכחתי, יש איזה פסוק בתהילים 'חטאתי נגדי תמיד', שכחתי לגמרי מהפסוק הזה.... צריך שעה ביום לעמוד לפני ה', לדעת כי חטאתי נגדי תמיד, ממש בתכלית הבושה, ולשוב לה' בשביל ה', לא רק בגלל הסבל והיסורים, אדם סובל חזק, באלול ור"ה יכולין להמתיק הכל. ולא ידאג שלא יקיים הקבלות שהוא מקבל, כי הכל תלוי באלו הימים, תעמוד לפני ה' ותבטיח לו, ותחשוב טוב, רבונו של עולם נתת לי להמליך אותך, קלקלתי, ובפרט כשיש צרות עצבות שהם תוצאות מהעבירה שנשכחה ממנו. יש אנשים ששוכחים שחטאו פעם, יש כבר זקן לבן, לכן אומר רבינו שעה ביום התבודדות.

ואח"כ תחשוב בשביל מה נבראת, לא בשביל עצבות וחטאתי נגדי תמיד. לכן צריך לזכור עוד פסוק 'אזמרה לאלקי בעודי', לא נשכח הפסוק הזה, רק נעוררנו. כי חסיד אני, בר"ה תאמר כי חסיד אני, אני ברסלב כאן אצל רבינו, אני רוצה עבודת ה'.

ה' ברא את העולם בשביל מה, בשביל האדם, כל העולמות עליונים, כוכבים ומזלות, וכל הרקיעין, בלי שיעור בריות, כל עלה וכל דומם וכו', הכל נברא בשבילך, כל אדם הוא הסיבה של הבריאה, מרוב אהבה שיש לה' לנשמות ישראל שהם חלק אלוה ממעל, שהם נכנסו למקום וזמן בתוך גוף גשמי כאן בעוה"ז, במקום וזמן הזה יש תאות אכילה תאות ניאוף

עיקר הספר שצריך לקיים מה שכתוב, לא לשנות כלם, וכן 'תורה נפלאה', צריך ללמוד ולהבין באמת דברי רבינו, חברים טובים שקבלו מאנ"ש הזקנים, באופן שאין סתירות, והכל מוסבר ומבואר, מה שכתוב ממש. מבלי לשנות.

ולא רצה לזוז ממקומו, עד שגמר מה שרצה, וכן היה בפה פועמים.

תורה קבה.

לאחר שרבינו אמר שצריך לומר תחינה ותפילה באמצע, מי שעושה בעצות רבינו, רואה שזה נעשה המון פעמים, שיש באמצע הארת הרצון, אך כשיש רגילות בעצבות חושבים שזה עצבות... אצלינו רק שמחה, כל הרהור תשובה אדם חושב שזה עצבות, תדע לך שזה הרהור תשובה, העצה הראשונה הוא ספר תהילים, קטן שיש בכיס, והרבה פעמים בדיוק נפתח מה שהוא צריך לומר אז, תהילים ישן עם דפים דקים מאד, כזה קטן מאד, מסידור קטן מהשמות, ככה תמיד כשיש הרהור תשובה, אם עצבות או לא, אומר כמה פרקי תהילים, או אפילו כמה פסוקים. ובזה הענין מקושר לתורה קב"ה.

מענין אמירת תהלים דבר עם אחד ואמר לו, שערך אמירת תהלים לומר כל מזמורי תהלים על עצמו, למצא את עצמו בתוך כל מזמור ומזמור.

כל כך הרבה שונאים היה לדוד המלך, מסתמא היה ברסלב, רדפו אותו רשעים כאלה, ונסיונות כאלה, והוא צועק לה' הצילה נפשי, תהלים, ואמר רבינו שצריך לפרש על עצמו. למצוא את עצמו בתוך כל מזמור ומזמור.

ושאל אותו זכרוננו לברכה: איך? ופרש לו רבנו, זכרוננו לברכה, קצת, כי כל המלחמות שבקש דוד המלך, עליו השלום, שניצלוהו השם יתברך מהם הכל צריכין לפרש לעצמו על מלחמת היצר הרע וחילותיו, וכינצא בזה בשאר המזמורים (וכמבאר מזה לעיל בסימן קא).

הבעל דבר עובד על אדם שלא יזכור העצה של בקי בשוב, נרדם, ויושן, מרוב טרדות. ומוכרח אדם לעשות מלחמות תמיד, כי הבעל דבר עושה שאדם מתיאש, ושובח שה' אוהב אותו, יש מלחמה, היית יכול לבעור לה' בהתלהבות, תאמר לה', אבא תרחם עלי. אבל כשאדם נכנס לעצבות, אומר 'אני לא יכול', 'לא הולך לי', יש לנו רבי שאומר שאתה כן יכול, גם כשהקליפות לוחמים בכמה קטרוגים. ביקש דוד שיצילנו ה' מכל הרודפים, היצר הרע עושה עצבות ותאות אכילה וכו', יאוש מראש השנה. מלחמה כזאת. ואדם טועה לומר 'אני עדין נפש, נכנע ליצה"ר'. ח"ו, מוכרח להיות עזות דקדושה, לא עזות נגד בני אדם, עז פנים לגהינם, אבל נגד היצר הרע, עזות דקדושה, תסמוך על השי"ת הוא יעזור לך.

מלחמת היצר הרע וחילותיו, שהיצר הרע מכניס שגיגות, ותאות, וביטול תורה, וחילותיו הם מניעות מאנשים מפרנסה ממחלוקת.

ושאל אותו: איך יפרש לעצמו מהפסוקים, שדוד המלך, עליו השלום, משבח את עצמו, בגן: "שמרה נפשי כי חסיד אני" (תהלים פ"ו), וכינצא בזה. חסיד היינו צדיק. השיב לו: גם זה צריכין לפרש על עצמו, כי צריכין לדון את עצמו לכף זכות, ולמצא בעצמו איזה זכות ונקדה טובה, אשר בבחינת הנקדה טובה הזאת הוא בבחינת חסיד,

אל תחכה רגע אחד, תתקשר עכשיו לדבר הזה חזק, תכניס את ההשתוקקות הזו, האהבה והיראה הזאת, תעשה מזה איזה תחינה או בקשה, וכן פרק תהילים כדסמ"ך ליה, אם לא יודע מה לעשות, בוודאי תהילים אפשר לומר.

למה בדיוק באמצע הרחוב ככה? כי רבותי, זה כל הראש השנה, פשוט מאד תמליך את ה' בתוך המקום, זהו הקשר בין המקום להרהור תשובה. לא תזוז מהמקום, ומיד ולא אח"כ שזה דחיית הזמן, לא ללכת לפינה אחרת אלא כאן במקום הזה.

כי זהו השליחות שלנו בעולם, כי המקום שאתה נמצא שם, היינו השגינות שיש לך עכשיו בראש שלך, זהו המקום שה' רוצה שתהיה שם, בדיוק, הרגשת היאוש, הפחדים, הבלאגן, השגעון הזה שנפל לקליפות, לאיזה משוגעת, יראות ופחדים, ריקנות, וחלל פנוי, חלומות ומחשבות זרות, זה המקום אשר בחר ה' בשבילך.

ה' ברא את הבריאה כדי שאנו נתקן את המקום והזמן, כל יום נמצא אדם בבחינת אחרת של מקום וזמן, עולם שנה ונפש, עולם הוא מקום, שנה זה זמן, ונפש זה אתה. לכל נפש בירור אחר, וכל הרשעה כעש"ן תכלה, עש"ן ר"ת עולם שנה נפש, כן כתוב בתיקוני זוהר. עשן פורח ואיננו, זה כח ההסתרה שמעלים ומסתיר ומחשיך קל' ענן גדול, זהו השנה שבעולם, שנה לשון שינה, זה מקום שיושבים בו.

כשאדם זוכה ויש לו התעוררות באיזה מקום, תבין שזה המקום מקושר להתעוררות הזו, אל תזוז. תסתכל למטה קולומטר תחתית יש הר יתלומים, למה אתה לא לוקח, מי אומר שלא? אולי תוכל לעזור למישהו בצדקה וחסד, בוודאי יש כאן יהלומים, יש למטה שיש וזהב וכסף, והרבה דברים בלי שיעור, לא רחוק מאד מפה, העולם של ה' מוראדיג, המקום הוא בריאה של ה'. המקום שלך, זה הנפש שלך שאתה צריך להיות בזמן הזה במקום הזה, **וכאן יש לך** משהו לתקן **עכשיו**.

בתורה ד', ובשיחות הר"ן ס' א', מדבר רבינו מענין זריחת אור והתנוצצות אלקות בבחינת אני ידעתי כי גדול ה', דוד המלך אני ידעתי, אתה לא יודע אני ידעתי, כי השגתי השגה חדשה שאף אחד לא יודע, רק אני ידעתי. אנשים חושבים ששיחות הר"ן ס' א' לא שייך אליו, רבי נתן בהל"ק ק"ש הלכה ה' אומר שזה שייך לכל אחד, שמע ישראל, תהיה חדש, תשמע שאתה יהודי, אתה שליח של ה', ה' אוהב אותך אהבת נפש, הוא רוצה לזכות אותך בחיים, פרנסה וישועה, תורה ועבודה וכל טוב, בשבילך הוא ברא את כל העולם, אתה עיקר הבריאה, שמע ישראל, תשמע שאתה ישראל.

ה' אלקינו ה', כלומר שא"ס נכנס בצמצום, ובאמת הכל אחד, ה' לבדו נמצא כאן, הוא צמצם עצמו בתוך מקום וזמן, כל אחד צריך להיות במקום אחר בגשמיות, והמקום לא כ"כ טוב לו, ויש גם מקום בנפש, עצבות, עצבים, לחץ, דחק, שגעון. זה והבריאה, עש"ן עולם שנה נפש, נפשו של אדם במקום וזמן, זהו הבריאה.

איך יש לאדם הרהור תשובה בעולם, והרי הכניסו אותנו לעולם שכולו הסתרה, העולם מסתיר על ה', בכל דבר גשמי יש גבורות ובתוכו ניצוץ טוב, בלי זה, לא היה הדבר קיים, יש שאדם דואג מפרנסה ומשתגע, ותאות ומדות, ושבור לגמרי, כל אדם זוכה להרהור תשובה, אומר רבינו כי אני ידעתי, כשבא לך התנוצצות של תשובה, מבואר בתורה

ותאות ממון, דאגות ומחלוקת ויאוש וכו', עבר הוה ויהיה, המקום גורם את זה, אתה נכנסת למקום, הכניסו אותך לבית הסוהר, תפיסה כזה. עם נחשים ועכברים ורוחשים, הכניסו אותך לתוך מקום וזמן.

ושכחת מי אתה.

מה זה ראש השנה. תחזור לדעת מי אתה. היה חטא העגל, ויש חודש אלול חודש התשובה, ה' אומר לנו, בואו נחפש המלוכה.

בשבילי נברא העולם, ה' ברא את הכל בעבורך, והוא ית' דבוק בנו באהבה גדולה, בני בכורי ישראל, אנו דבוקים בה' בלי הפרדה כלל, מלאכים וסבא קדוש מגן עדן, לא יכול לעשות, רק אנו כאן, והצדיקים הגדולים המופלגים עושים יותר.

אלא שנפלנו למקום וזמן ולא זוכרים מי אנחנו, ראש השנה הוא למעלה הזמן, יומיים שהם יום אחד, הביאו עלי כפרה שמיעטתי את הירח שעשיתי מקום וזמן, אם מתחרט, למה לא מבטל את זה, כדי שיהיה לך מה לעשות, נסיונות, מצוות בגשמיות. בשביל זה ברא את העולם.

מוכרחים להכנס לתוך מקום וזמן בעוה"ז. וכאן צריך לחזור לדעת מהאהבה הזאת, לדעת מי אני, אני ממליך את ה', אני לא בהמה, אני כל השפיץ של הבריאה, והכל תלוי בדבר אחד שאני בן יכול לעשות בוודאי, ותמיד אפשר לתקן, תמיד לעשות בשלימות. להכתיר את המלך בשמחה ואהבה כזאת, לגלות את תכלית הבריאה, אני עושה את זה.

זהו ראש השנה, ראש הוא מוחין, שכל, ראש, התחלה חדשה, לכן יש שנה חדשה בכל שנה, כדי להתחיל מחדש, לא קשור כלל לעבר שמכביד עלי, מחדש שיעורים קבועים בעיון ובקיאות, התבודדות חדש, שמחה חדשה, תשובה חדשה. לגמרי חדש.

אלא שאנו נמצאים ויושבים כאן בתוך המקום והזמן, ומבקשים מהקב"ה חיים ארוכים, כי עוד לא גמרנו את העבודה, לתקן את הבריאה בשביל ה', יש ניצה"ק לתקן, חיות אלקות שסגור בתוך מקום וזמן.

זהו ניצה"ק, עבודת האדם, למעלה יש הרגשה חיות אלקות. ויש חלק שיורד למטה, חיות אלקות שנשבר, למעלה יש מדת החסד אהבה קדושה, ולמטה אוהב לאוכל ולשתות ותאות, וכן פחדים, למעלה יראה דקדושה, ולמטה פחדים וצרות וקשיים, זהו העולם, למעלה יש תפארת כלליות אור הדעת, למטה זה התפעלות משטות, מדולר, מכבוד, למעלה יש נצחון דקדושה, שה' נצחי, ולמטה עושים מריבות ונצחונות, למעלה יש הוד חן דקדושה, פרנסה ובריאות, ולמטה יש חן של שקר, למעלה יש יסוד צדיק שזה תשוקה וחיות, תשוקה גדולה, למטה יש תשוקה ליצר הרע, למעלה יש בחינת מלכות, שזה בריאת העוה"ז, שה' רוצה להיות מלך, וברא עולם שאין רואים את המלך, כי אנו תחת המקום והזמן. כאן הוא המקום של בחי' מלכות.

מקום וזמן מושרש בקליפות, גשמיות, גבורות הקשות וממנו נלקח כל המניעות בעבודת ה'.

אומר רבינו שכשיש התנוצצות של התלהבות לה', נפל בדעתו איזה תשוקה, אומר רבינו אל תזוז מהמקום הזה,

רוחץ ידיו לעבודה, וכן אמירת קטורת כמו הקרבת קטורת ממש, גם אנו אומרים בתמימות ופשיטות, אומרים תמיד, הקרבתי עבשיו קרבן התמיד, זה לא 'כאילו' אלא אמונה פשוטה, ועל זה צריך לשוב בתשובה יותר מכל העבירות, כי בלי אמונה אתה מוחק את כל התורה ח"ו.

כל פסיעה בחיים יש תורה יש הלכה, או מצוה או הלכה או דרבנן או מנהג, זהו גן עדן. כך התפילה מעבודה לעבודה, הודו זה עבודה, מזמור שיר עוד עבודה, ה' מלך עוד עבודה, ברוך שאמר עוד עבודה.

כשאדם לוקח את המקום שלו, היינו חלק התפילה הזה, והזה, ואח"כ עבשיו אוכלים, ואח"כ עבשיו משא ומתן, והנה הוא עומד במטבח במקו ששאוכלים ומברכים, והנה הוא בסלון במקום שמקבלים אנשים, והנה בכניסה לבית, והנה בחדר שינה, והנה בחדר ילדים, והנה בחדר לימוד, כל מקום יש לו עבודה אחרת לחברו לאהבה ויראה.

העבודה של האדם הוא להוליד יראה דקדושה, ר"ה הוא יראה דקדושה, אלול יראת עונש, כי באמת צריך להתעורר, כאשר רצה ה', והעיקר לא להתיימש, אתה רוצה את ה', ונפל עליך מקום זמן, זה גורם לך טרדות וטרחות ונפילות.

הצדיקים יש להם עבודה בכל מקום, מתחבר לאהבה בחדר הזה, בסלון יראה שלא לפחד מאנשים, ובמטבח מהאוכל, וברחוב כל אילן משהו אחר, כל ד' אמות בירושלים כולל כל הבראיה, יש הרבה דרכים בעבודת ה', בלוק"ה יש הרבה נקודות. והעיקר שגם אם נפל מהגישמאקע עניינים האלה, ישוב לה' מתוך שאול תחתית בכמה דיבורים. תתחדש. תצא מזה. תיכנס לשמחה. תסתכל על הנקודות טובות שלך.

בר"ה אנו צריכים להמליך את ה', תבא לבית כנסת כל היום, תתפלל בכונה, תשוב לה'. זהו ענין אחר לגמרי

העיקר לשוב לה' מתוך המקום, כאן הוא העיקר.

לוקח עשר עשרים שנה לתפוס, אולי אני דוחה את הביור שלי, תתפוס ותבין שהשליחות שלך הוא במקום שלך, כאן תלמד שיעור תורה, כאן תתקן ותברר.

רבינו אומר שההרהור תשובה הוא זריחה, בתחילה אדם שב בתשובה ונתעלין ניצה"ק קדושים, והנה הוא מתחבר לצדיקי אמת ונעשה עליה נוראה, ומזה נגרם שנכנס במחשבתו גדולת ה', להריע למלך, אשרי העם יודעי תרועה, שיודעים להריע למלך, כלומר שהם לוקחים את המקום הזה ומריעים לה'. בלי שופר אי אפשר להריע.

מה זה שופר, הדבר הכי גרוע בעולם, שטיק בהמה, השופר הוא לנגח את הבהמה אחרת, ראית פעם בהמות מנגחין זה בזה, ה' נתן להם קרניים כדי להכניע את הקליפות שסביבם, יש עזים, תיש, קאזע, לעבעדיגע סחורה, יש להם זקנים כמונו, אבל הזקן שלנו לא של תיש, זה זקן של השי"ת, מקום זמן, נדמה לך שיש לך סתם זקן וסתם ציצית, נפלת לתוך בלוף

ימים הנוראים חוזרים כל המקומות שהיו נדחים, כלומר הניצה"ק נפולין, בכל זמן ובכל מקום ובכל ענין בנפש יש ניצוצין נפולין, והאדם מרגיש כקרן בהמה, אני כלום, לא

ד' איך זוכים לזה, ע"י שנוסע לצדיק ועושה בוידי דברים, ומספר לה', אתה אוהב אותי כ"כ, חטאתי נגדי תמיד, אני יודע שקלקלתי, אני רוצה לשוב לה', ונכנס לשמחה ונעשה התנוצצות תשובה.

וצריך אדם ללמוד לדעת כח הדיבור, דיבור דקדושה מעלה אותו להתנוצצות דקדושה. ורבינו מזהיר שלא תרצה אח"כ את ההרגשה שהיה לך, הדביקות שהיה לך פעם, כי כך זה צריך להיות שזה מסתלק, ויש ימים בלי שום רצון, בלי שום חשק, תעבוד את ה' בלי חשק, תלמד תורה, יש מספיק גמ' שו"ע ולקו"ה, תלמד, ואם אין כח, תעשה בלי כח. ככה זה הולך כי אתה נמצא במקום זמן, אתה צריך לתקן את המקום לתקן את הזמן, זה העבודה שלך.

נדמה לך שהעבודה שלך במקום אחר לגמרי, לא לא, העבודה שלך זה לצאת מהיאוש שיש לך עבשיו, לצאת מהתאווה שיש לך עבשיו, לצאת מהדאגה שיש לך עבשיו, תעשה בקדושה את הדבר שאתה עושה עבשיו.

יש 'דרכים בעבודת השם', מי צריך דרכים, לומדים קצת ספרי חסידות ויודעים הכל, ניצוצין ואהו"ר וזהו, אצל רבינו יש אלפי דרכים, נחל נובע נובע, כי הנותן בים דרך, ספינה אין לה דרך בים, נוסע ומשאיר שובל ואיננו, אבל לכל יהודי יש משהו אחר לפעול בעולם, יש לנו שליחות להמליך את ה'.

אשרי העם יודעי תרועה, פירש הבעש"ט שיודעים שהעולם הזה מלא דברים שבורים, תרועה לשון תרועם בשבת ברזל, בעוה"ז כל דבר אלקות אלא שזה נשבר, כמ"ש בסי' ל"ה, וזה מתקשר לפירוש הפשוט 'אשרי העם יודעי תרועה', שיודעים מי אני בעולם, למה אני שב בתשובה? כדי להיות עצבני אם אזכה או לא? לא צריך להיות עצבני, אם אתה לא מאמין בתשובה שהרהור תשובה עושה אותך צדיק גמור, אתה כבר ציוני אפיקורס, הכי גרוע בעולם, כי לא מאמין שיש צדיקים ואנשים כשרים ובעלי תשובה בעולם, אבא בשמים הוא אבא טוב, מצער אותו שאתה אומר לו שהוא לא טוב.

אצלו ית' די בהרהור תשובה, המקדש אשה ע"מ שאני צדיק, הרהר בתשובה והוה קדושין. כתוב בספה"ק שמאד קל לשוב לה', אל תחשוב שזה קשה. אלא שצריך כח הדיבור. עיקר השורש הוא הרצון וההשתוקקות.

וצריך אדם לזכור שה' אוהב אותו, וצריך אותו, אנו עיקר הבראיה, ה' רוצה כל ההמתקות, לכן תתקשר לצדיקי אמת ואנשי סכשרים, שהם רוצים שיהיה לך רצון בעבודת ה'.

אלא שבעוה"ז עובר כי צריך לתקן בחינת מקום, זהו הדרכים שיש בעבודת ה'.

מי שהוא עובד ה' באמת, יש זמן שהוא מתפלל בכונה, כל פעם חלק אחד של הסיפור, הנה רץ למקוה, הנה מברך ענט"ן, והנה עוד ברכות השחר, והנה קרבנות. כמ"ש לעיל בסי' קכ"א בענין קרבנות, מבואר בספה"ק שעיקר עבודת האדם הוא לתקן עולם העשיה, לכן הזכיר רבינו 'עד ברוך שאמר', להאמין שבאילו בונה מזבח ומקטיר קטורת. זכיתי לשמש אצל הריבניצער בהיותי בחור בן י"ד שנה, ליל שבת עוד היה עם התפילין, רחץ ידיו ואמר שאני ככה בביהמ"ק

שוה כלום.

אומר הקב"ה, קח את השופר, שפיץ של הקלאצקאפ, ומתוכו תתקע, כי אני רוצה שהבריאה עצמה תריע למלך, אשרי העם יודעי תרועה מהדבר השבור, משם נעשה תרועת מלך.

אנו מסתובבים כאן בעוה"ז ולא מתחילין להבין מה שנעשה כאן, רק רואה אם הולך לי טוב או לאו, מי שמודה לה' על כל דבר טוב, הוא שמח בכל דבר טוב שיש לו, תשמח שאתה לא מונח בצמח בבית חולים, ב"ה יש לך אוכל, תודה לה', אתה יהודי ועושה המצוות.

עיקר הפשע הוא נפילת השמחה, כאילו לא שוה היהדות.

רבינו מלמד חסידות אמיתי, יש לנו רבי אמיתי, מה שהבעש"ט גילה, ופותח לנו כ"כ הרבה דרכים, ואורות חסידים רבים, ומציל אותנו מהשקר של עוה"ז, מכל דרכי ריחוק מה', ועוד קוראים לזה חסידות ולומדות. באור הזה"ק הכל נהיה פשוט.

לכן אומר רבינו שאם יש לך הרהור תשובה באמצע הרחוב, מסתמא זכית לשוב בתשובה, וחיפשת את הצדיקים, אח"כ הצדיק מעלה אותך בבחינת זרקא, אתה רחוק מזה, אבל הוא משליך אותך למקום שיש לך הרהור תשובה, בדרך כלל אתה מפרש את זה כעצבות חשוכה, לא התפללתי, כי המקום מושך אותך, ובאמת כי הנצה"ק שבמקום הזה גרמו לך שלא תרים אותם.

ובאמת שזה בדיוק הפוך, כשנופל בדעתך שהמצב לא טוב, תשוב לה', ה' כ"כ גדול, אשר בחר בנו מכל העמים, ברא את כל הבריאה בשבילי, עשה שהיה חטא העגל, ומשה רבינו פעל 'אני אעביר כל טובי על פניך', אל תהיה עצוב, ה' רוצה רק אנשים שמחים, רק שעה התבודדות, בכיה, חטאתי נגדי תמיד, ואח"כ שמחים שזכיתי לשוב, ואחכ נופלים עוד פעם ושוב חוזרים בתשובה, כי רבינו מגלה שתשובה זה דרך, מתביישים אבל לא להשבר, ישמע בדיונו, אבל ידום וישתוק, יכנס לחרטה דקדושה מתיקות כזאת זכיתי לדבר עם המלך, פשפש. זכיתי להריע למלך, אני מחזיר את כל הבריאה לה'.

זהו גדולת ישראל, להריע למלך מתוך המקום, בית מלא קשיים, רדיפות, ורוח סערה, משם מריעים למלך, זהו דרך אנשי סבשרים, תופסים מיד, לא דוחים הרהור תשובה למקום אחר, מה שריבנו אומר לעמוד באמצע השוק, לא רק באמצע הרחוב ממש, באמצע פגישה עם אנשים סוחרים, אלא הכונה על מהות המקום של הנפש שלך, שם יש לך התנוצצות וזריחה.

ופעמים שנכנס באדם זריחה כללית לשוב להתקרב לה', תבקש אבא תן לי לקבל את זה נכון, להיות קרוב אליך, ופעמים שנכנס בלב אהבה לה', אל יעזוב את המקום, כי המקום הזה הוא ניצוצי האהבה שלך, אילן כזה, תתקרב לאהבת ה' שם, ואח"כ אתה גורם שהמקום הזה יהיה בו כח של השארה, רשימו, הרשימו נעשה אח"כ דעת.

יש הרבה דברים לעשות, כשעושים זאת, יש ברכה וישועה. הריעו למקום, במקום הזה שאתה יושב עם אנשים, ואין לך כח, חולשה ועייפות. אבל במקום הזה תתקשר לה', אל תאמר שאין לי זמן, כי חמש דקות זה הרבה זמן, גרויסע

פינעף מינוט, אם אתה לא יכול לומר חצות זמן רב, חמש דקות ותהיה שמח. כמ"ש בספר חסידים, שאם נכנס איזה התלהבות. תתפוס את המקום את הזמן הזה.

זהו עיקר עבודת האדם, כמ"ש בסי' ה', שצריך לזכור כי בשבילי נברא העולם, כל העולם נברא בשבילך, אל תהיה עצוב מזה. ומה עושים כשלא הולך, לא מצליח, כי הוא לאחר גזר דין, עצבני וחצי משוגע, מה עושים, תלביש את התפילה במאמר, יש התחדשות המוחין, בכל יום זה תפילין, ובעיקר זה בראש השנה, כי צריך התחדשות מתוך מקום בבחינת דורמיטא, כביכול ה' מוציא את החסידים מהנהגת המלכות, מוציא את החיות מהמדות, כדי שהיה מקום זמן, שהמלכות תרד ויהיה גבורות ועולם גשמי, בלי זה אין עולם גשמי, ואז יש דינים דורמיטא, ונמשך אורות של נסירה, בתחילה זה גבורות שיהיה חיות ומקום זמן, וכשיש הרהור תשובה ושופר, ממשיך שזה כלי לגילוי אלקותו ית'

יש שינה, שאדם נרדם, שוכח שבשבילי נברא העולם, מה אני יכול לעשות, אפילו אלול לא מצליח, כ"כ הרבה מניעות. כשיש מחשבה טובה, תתפוס את זה, תבין שכאן במקום הזה, בזמן הזה, אמצא את ה'. והכל בכח התחדשות. בבחינת קול שופר, לדבר לה' בכח. לצעוק לה' בתפילה. ואם יזרקו אותך, מוטב ממי שנרדם בתפילה. רבינו אומר שאפשר לצעוק בקול דממה דקה, ברכה, פרק תהילים אמיתי.

מהו קול שופר, דיבור אמת לפני ה', אני רוצה להודות ולהלל לך, אני רוצה לבקש ממך, ובאמצע יש מחשבות זרות, מים הזדונים, גבורות ודינים לא נותנים, העצה הוא צעק לבם אל ה', מעומק הלב, תקיעה, אני כאן קרוב אליך, תקיעה זה דביקות, כמו תוקע מסמר, שהמוחין חוזרים להכנס, שברים, אתה בראת מקום זמן שבור, תרועה, אתה רוצה שאני יהפוך דבר שבור לניגון טו טו טו, להעלות חזרה לשורש, ומזה נמשך מוחין חדשים, תרועה הוא ההתחדשות שיש הרהור תשובה באדם, אנו זורקים את זה מאה פעמים ביום, זה נמצא אצלינו כל כמה שעות דבר כזה, אלא שהפכנו אותם לעצבות. עצבות הוא רק בלי רבינו, כשיש רבינו אין עוד עצבות.

סבא שלי רבי מוטל יגלניק, בפולין בהיותו בן ט"ז שנה, אבא שלו היה גבאי של הרבי ממעזריטש, היה בן יחיד, וברח מאביו, והתקרב לרבינו, ואמר שמאז והלאה לא ידע מעצבות, כי יש לי רבי.

בזכות זה שהתקרב הוא הגיע לארץ ישראל, והוא היחיד שנשאר לחיות מכל משפחת יגלניק..

וכך היו אנ"ש, מתי יש עצבות רק כשיש מחלקות. כשיש שלום, יש שמחה, צריך להתאחד חבורות כמה פעמים בשבוע, יש חיות.

ה' רוצה לתת לנו דביקות ואהבה ויראה, ולצאת מכל ההסתרות ולחיות חיים טובים, רבינו מגלה איך לקשר את המקום שלך לה', וללכת יותר גבוה, בקי ברצוא, להיות במקום גבוה יותר, בתורה ודביקות ומחשבה, אבל ההתחלה הוא מתוך המקום.

כשיש לך התעוררות במקומך, שלחו לך הבזק אור, התחלה, נו תמשיך, תעשה התחלה חדשה, זה נמצא בך כמה פעמים ביום, רבינו מאיר בך דרכים נפלאים בעבודת ה',

וביזה"כ הכל זך ונקי, קדוש ונאה.

בשבילי נברא העולם בשביל התחדשות היראה, רבינו אומר לעשות משהו במקום הזה, שנכנס פחדים או אהבה, או דאגה דקדושה, כי התעוררות תשובה בא תמיד עם משהו שמפריע לזה, נסיון חסרון פרנסה וכו', וכלי רבינו לא יודע איך להתחזק, כשמתחזק נולד יראה לפני ה', כשמדבר דיבור לפני ה', מתרומם היראה, וכמ"ש בסי' ה' שזהו קול שופר וגילוי היראה, והתחברות לאהבה, ואז נעשה לו מח נקי, ובא לדעת ומחשבה.

בסי' ל"ה אומר רבינו שעיקר העבודה הוא להיות דבוק בה', בודאי שיש פרטי עבודה ביראה ואהבה, והעיקר הוא פשוט מאד, לשמור את המחשבה מאד מיאוש ועצבות. שבכל מקום שאתה נמצא, להפוך את זה ליראת ה', אהבת ה', התפעלות מגדולת ה', לנצח, לשמוע דרך התורה,

כי ה' ברא עולם שצריך ללכת בדרך הממוצע, להיות בעוה"ז ולקשר הכל למעלה ע"י קדושת המחשבה, נכון שהמחשבה נופלת, אבל אל תסתכל על זה, תתפוס כל התעוררות לחזור לה'.

מה לעשות באותה שעה, אומר רבינו לדבר דיבור לה'.

מה זה דיבור. יש אנשים שקובעים איתו אתה תעבוד ואני אשלם, היום מלה זה כלום, אצל רבינו אין דבר כזה, דברת לה' מלה אחת, בוודאי הוא שמע, אסור לחשוב אחרת.

במאמר הראשון שרבינו דיבר בר"ה, תורה ע"ח, רבינו היה בא"י שנת תקנ"ח, דיבר את התורה הזאת בתקס"א, תקס"ב היה תורה ל"ה.

כל התורות שיש מתלמידי המגיד התחיל אז באותם השנים, בעל התניא וקדושת לוי, הם היו מבוגרים מרבינו בהרבה, אבל ספריהם נתגלו אז. אנו מקבלים אור הבעש"ט רק מלקוטי מוהר"ן, וההסברים משאר ספרי חסידות, בלקו"מ כתוב כל דרכי הבעש"ט, ועוד ועוד, כל הצדיקים מתקבצים כעת להמליך את ה', רבינו בא עם כל הכוחות של משה רבינו ורבי שמעון בר יוחאי וכולם מתחברים

הדגל שמע מהבעש"ט איך נראה ר"ה למעלה, הצדיקים מביאים זכויות למעלה לעורר מדות הרחמים הגדולים.

רבינו גילה בתורה ע"ח תורה קטנה בכמות אבל זה כולל כל העולם, תבין מה זה דיבור אחד לה'. תבין שכל התקוה שלך זה הדיבור, ה' ברא מלכות דקדושה, בדבר ה' שמים נעשו, כי אין התגלות רק בבחינת מלכות, אתה מצמצם עצמך בצמצומים נוראים, זה סוד כל הגבורות והצמצום שבעוה"ז, כי אין מלך בלא עם, צריך עם שיכול לאחוז בעוה"ז, איך אווזים, לא רק במחשבה, מחשבה זה עבודה קדושה ביותר, אבל מי יוכל לאחוז בקדושת המחשבה תמיד. לכן עשה ה' נשמות ישראל, שהוא אוהב אותנו מאד, מושרשים בחכמה עליונה, יש לנו כח של חכמה, אבל נפש של האדם, הוא בחי' מלכות דבינה, כמ"ש בסי' ס"ה, נפש האדם מושרש בעולם הדיבור, הלבשת בינה במלכות, וע"ז אנו יכולים לאחוז בעוה"ז ולהחזירו להשי"ת.

ומה יעשה אדם אם 'נאלמתי דומיה', לא יכול לדבר מלה אחת, לא יכול לומר תיקון חצות. לא יכול להתפלל שחרית, הלב שבור, הראש מסובך, תדבר, אומר רבינו תדבר, תדבר, אין לך כח לדבר, פתאום חבר בא לביתך עם כמה בקבוקי

תורה נפלאה, שיחה נאה, חיזוק, א מחיה, הוא מאיר בך את האמת.

כל ישראל אמת לגבי הגויים, אבל צריך לדעת אמת, שיקול הדעת ישר, מה לעשות. יש אומרים שהאמת הוא ללמוד מקצוע לפרנסה, זה האמת שצריך פרנסה. אבל האמת שצריך לחפש את ה' באור הצדיקים אמיתיים, זהו האמת שכתוב בזוה"ק שבכל דבר עובדים את ה', האמת מכוסה מאד, נותנים לנו מתנות נפלאות, אורות נוראות, ממש אורות, שלחו לך מליונים, אלא שיש חור בכיס והכל נופל, כי אתה עייף, אין כח, תתפוס משהו, ואח"כ יהיה לך השארה של זה. תמיד יש השארה, הארה נמצא, אם הכנסת את זה בשעת מעשה בדיבור, במקום זה.

בתורה ה' אומר רבינו שהעיקר הוא לצאת מלחשוב על עצמו ע"י שמחת המצוות. לקדש המחשבה חזרה הוא רק שמחת המצוות, זה השמחה שהבעש"ט האיר בעולם. הכל כולם יודעים שעיקר ר"ה הוא תרועת מלך.

בלי הצדיקים אין יודעים מה זה ר"ה, או שלא עושה כלום אין לו דרך, או שכן עושה ויש לו סיר לחץ בראש, ובעט בכדור למחרת יוה"כ כו' ר' פינקוס וכו'.

ה' ברא את העולם בשבילנו, עיבדו את ה' בשמחה. העיקר לעשות מצוה בשמחה, רבינו הזהיר להיות בשמחה בר"ה, ולחשוב רק מחשבות טובות. נכון עומדים לפני ה' במחשבה של בוש, אבל עם חשק לה', ואמונה שיש לך קשר עם הקב"ה, והוא ית' מלא רחמים, הרבה יותר טוב מכל מה שאתה חולם, אין טוב כמותו. ה' מלא רחמים, רק בוש ותשובה

איך אפשר לזכות למצוה בשמחה, ע"י התחדשות המוחין, לקחת את המקום שנפלת לשם, ובברכה אחת ביראה, להוליד את היראה, כי עיקר האדם הוא יראה ואהבה, לומר תמיד שויתי ה' לנגדי תמיד, להתירא מה', צריך להיות עקשן ועז גדול כנגד כל המלעיגים, ותמיד לצייר הציור שה' מסתכל עלי, הוא אבא טוב, שומע את התפילות שלי, ולאוב את ה', ה' אוהב אותי, כי אני כל העולם, באתי לכאן לתקן את כל הבריאה.

זהו בחי' קול שופר, למטה מהמקום ומהדיבור, קרן של בהמה, מתוך המקום הזה לצעוק להשי"ת. מלכות דקדושה נבראת בר"ה, וצריך לקבל כח להיות בריאה, ובכל שנה יש ניצה"ק חדשים שלא נתבררו מששת ימי בראשית. הם נמצאים במקום של שבירת הכלים, והם צריכים לקבל כוחות של גבורות. וזה ברגע אחד שאנו עומדים בבית המדרש הם שותקים, ויש נסירה, שם הויה באחוריים, מקבלים כח, כי ה' רוצה את המקום הזה, מששת ימי בראשית, אנו מקבלים את זה בכל עת, בכל יום, בכל ענין, מחשבה דיבור ומעשה.

כשאדם נכנס לעבודת ה', מתחיל להיות לו עבודות נפלאות, תמיד חוזר לה', מהמקום הזה תופס דף גמרא, ואומר תהילים, והעיקר לא לזוז מהמקום הזה, להבין שיש קשר בין הרהור תשובה להמקום הזה, להריע למלך מתוך תרועה שבורה, תרועה, כשה מתקשר, נמשך התעוררות השינה היינו שמחת המצוות. בשמך יגילון כל היום, זה נקרא ר"ה, לבא לשמחה וגילה הזאת.

אנו מעמידים את השכינה הק' בעשרת ימי תשובה,

ככה תהיה איש נורמלי, מה שבא לך לעשות, תעשה בדיוק הפוך.

אומר רבינו, הנה דרך חדשה לה', התבודדות תפילות ובקשות. דרך שהלכו בה אבותינו, בכל יום להתעקש ולנדנד לה', זוהי דרך חדשה אבל חוזרים להמקום הראשון.

זהו ר"ה, לרומם מלכות דקדושה, לקבל רוח הקודש, להעלות חזרה את המקום והזמן לה', ואומר שע"י רוח הקודש יש משיח ותחיית המתים, הכל ע"י אמונה בכח הדיבור.

וכל זה מקושר למה שנאמר כאן שתקבל את התנוצצות אלקות שהאיר לך, תדע שהאור הולך ומסתלק, ותעשה רשימו, ותעשה בחשק ודיבורים, מחשבה בתוך דיבור. זהו ענין ר"ה. להמליך את ה' בעולם הזה ממש, בבחינת קול שופר גשמי, במקום שאין דיבור אנו מולידים מציאות הדיבור.

רבינו מדבר מענין אמירת תהילים, זה נאמר ברוח הקודש. ממי למדנו איך לטעון לפני ה', מדוד המלך. התורה מלמד כל ההלכות, משה רבינו מדבר לה', אע"פ דיבר לה', בענין סדום וכו', משם לומדים איך לדבר לה', כמו כן בספר תהילים אנו לומדים איך לדבר לה', טוב לומר הרבה תהילים, בפרט בימים אלה, לכל הפחות ב' פעמים לסיים תהילים בחודש אלול. הדיבור עושה יחודים גדולים ביותר. רוח חדשה אתן בקרבכם, בקרב המקום והזמן שלך, שתמליך את ה' בעוה"ז.

לקבל עול מלכות שמים כראוי, ולהתעלות מתוך המקום והזמן, ולדבר עוד דיבור ועוד דיבור, אל תסתכל על העבר כלל, תתחיל פעם ועוד פעם, והנה אתה יוצא ממקום הלא טוב.

ספר תהילים הוא המקום הזה שצריך לפרש את המילים לפני ה' על עצמו. אשרי האיש אשר לא הלך וכו', רבונו של עולם ברוך השם אני רוצה להיות ברסלבר חסיד, לא כעצת רשעים וכו', עוזב את הליצנים עזי פנים רשעים כאלה, יש אנשים רשעים בעולם, לא הולך בדרכם, כי אם בתורת ה' חפצו, רוצה לשמוע את רבינו, ללמוד שיעורים קבועים, להיות איש נורמלי, ולעסוק בצדקה וחסד, שזה עיקר האדם, ובתורתו יגהה, היינו לחשוב, לחשוב בכל דבר אני מקיים את התורה. זהו דרך האמת

הנה בא שנה חדשה, נזכה להכנס לעבודת ה' כראוי, בכל מקום עובדים את ה' ביראה ואהבה, בכל מקום שאדם נמצא, בשינה, יושנים ומתעוררים לה', ולדעת כמה זה גדול, כמה גדול כל דיבור לה', אני כן אצלו ית', יש לי נקודות טובות גדולות כ"כ, כל מחשבה של אהבת ה', גדול מאד.

יש אדם שהקיץ לפנות בוקר לעבודת ה', ואומר שגם זה כלום, כל הפועלים עומדים בחמש, אבל אני עובד לפני ה', מוצא את ה' במקום הזה.

יש מלחמה חיילות הבעל דבר, אבל הנה בא שנה חדשה, לקדש המחשבה, אשרי העם יודעי תרועה, זה דבר פשוט, תפילין שלי בוודאי כשרים בלי חשש, והציצית שלי בוודאי כשרים, הפאות שלי בוודאי פאות, בזה אני עובד את ה', עיקר עבודת האדם להשתמש ברגליו בעולם העשיה, ללכת

בירה, ואתה יכול כבר לדבר כמה שעות, רק לה' אתה לא יכול לדבר? כי כח הדיבור גדול מאד, לכן הבעל דבר לוחם בזה.

אומר רבינו שזהו ענין וידוי דברים, כי באמת, בתכלית האמת, הקב"ה נמצא, והוא ית' מלא רחמים וטוב, הוא רוצה מאיתנו שלא נהיה כופר בתורה, נאמין בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה ובדברי הצדיקים, תאמין, תקבל את האמת בעולם, הוא גילה לך איך עושים רצונו וחפצו, אמנם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, מי נקי בעולם, צדיקים מופלגים שמעולם לא טעמו טעם בעוה"ז, אך מה נעשה כולנו, לכן ברא ה' עולם הדיבור, הרהור תשובה ראשון, מתחרט, לא רוצה את הרע, עי"ז אתה בעל תשובה, אל תסתפק בזה, תרבה בעוד מחשבות כאלה, עוד ועוד, והכל בלי עצבות ובלבולים, רק שמחה כמוצא שלל רב.

מדוע צריך וידוי דברים, כי צריך לאחוז הינצה"ק שנפלו, כי הדיבור הוא אוויר במקום זמן, הוא נדבק למציאות המקום בעוה"ז, להחזיר את המקום הזה לה', צריך דיבור, נאלמתי דומיה כי יש מלחמה גדולה שלא תדבר, יש לך הרהור תשובה, התחלת, אבל תמשיך לדבר דיבורי וידוי דברים, וזה מתקן, כמ"ש בס' ד' סוד וידוי דברים שהצדיק עולה עם הדיבורים האלה ומתקן את השכינה הק'.

רבינו מגלה במאמר הזה, תדבר לה' בכל יום, תשוב בתשובה, תסתכל בשו"ע מה צריך לעשות ומה לא עשיתי, תשוב בתשובה, ומזה נעשה יחוד קוב"ה ושכינתיה במדרגה מופלגת מאד, שזה תכלית הבריאה והעבודה כמו בא בזה"ק וכתבי אריז"ל, שאדם מייחד חזרה את השכינה, חלקים שנפלו למקום זמן, לאחדם חזרה לה', ויש יחוד גבוה יותר ובורא מליוני מליאדי מלאכים ורוקים, אם אדם היה מריח מזה קצת, לא היה שוכח את ה' כל ימי חייו, ומזה נעשה יותר גבוה יחודים ונחת והשפעות. הכל על ידינו. אבל אנו נמצאים במקום ששוכחים הכל.

בר"ה חוזרים לה', ה' עשה שהיה חטא העגל, בזמן שהיה משה ואהרן וכל הצדיקים עמהם, אעפ"כ נפלו, להורות תשובה לרבים, תשובה זה הרהור, והדיבור עושה את היחוד, ועי"ז אתה יוצא מנאלמתי דומיה, מי שקם לפנות בוקר ומדבר לה', סגולה לדבר עם ה' כל היום, סגולה לשמחה, תשובה לפנות בוקר הוא סגולה נפלאה ונוראה.

ונעשה יחוד וממשיך רוח חיים, ויכול לנשום, זכרינו לחיים, נשימה נכנס ונשימה יוצאת, לוקח חיות ומעלה חיות. כמו מאכלים ומשקאות, תופס בזה ומחזיר את זה לה'

וזוהו רוח הקודש, אם אתה בוער לה' בוער בוער, ריבוי אור, רק כשתלמד בפה תורה, משניות גמרא לקו"ה, זהו צמצום האור, וכך יש רוח הקודש, זה שאנו מבקשים מה' חיים נחת וברכה ושידוכים וילדים ופרנסה ושמחה בעולם הזה, שהרוח יכנס בתוך הבריאה. ועי"ז נעשה רוח הקודש, ותלבש אסתר מלכות ע"י כח הדיבור. דיבור אינו דבר פשוט, מדברים לה' דיבור אחר, זה נשאר לעולם.

זהו המאמר הראשון שרבינו גילה, כפי הנראה עלה אז ופעל שיהיה כך. פעם היה דרך תעניות וסיגופים, כך אמר רבינו, סיגופים זה גישמאק, להתענות כמה ימים זה גישמאק, או סיגופים אחרים, מה שאתה רוצה לעשות אל תעשה,

בתחלה: 'מה אנו מה חיינו' וכו', ואנו מקטינים עצמנו מאד,

כל הגיבורים כאין לפניך, צריך לומר כן על כל הלומדים ועובדי ה' שמרחקים אותו מרבינו, כי תורה לשמה היא הברכה הכי גדולה, כשאדם לומד תורה בלי אור הצדיקים, אין התורה מועילה לו אל התכלית, לעולם ילמד שלא לשמה כדי לבא לשמה, הצדיקים גילו תורה לשמה, לראות לפניו את התנאים הקדושים שיודעים רצון ה' בקדושה, התורה עם ה' זה תורה לשמה, שזה מביא לתפילה ודבקות. תורה שלא לשמה, רואים רק אנשים גדולים וחשובים, וזה גורם שאין אוחזין מעבודת ה', ולכן כל הגיבורים כאין.

כמבואר הרבה בתלמידי בעש"ט, יושר דברי אמת וכו', כדי להבין למה לנסוע לרבינו, נכון שאתה לומד, אבל המצוות שלך זה עבירות. תפילתי ברעותיהם, עיקר התשובה הוא להתבטל תחילה, מה אנו מה חיינו, ללמוד רק לפני ה', ויש לי נקודה טובה, הנה ה' כן איתך. תחילה לבטל לגמרי. רבינו הוא קדוש, אני מנסה.

ואחר כך אנו אומרים: 'אבל אנחנו עמך בני ברייתך' וכו', נשאחר כך אנו מחזקים עצמנו ומרימים את עצמנו, בלי שום עצבות דאגה, רק בטחון, בודאי ה' יפעל על ידי, ברצונך תרום קרננו, נכללים בקיבוץ הקדוש עם רבי כזה שגילה כח הדיבור, כח מחשבה דקדושה, ללכת בדרך הישר שכתוב בספ"צ, והכל באהבת חברים ותורה לשמה. אבל ענין רבינו יש הרבה הסתרות מסביב. פעמים שאני מדבר עם מפורסמים, ואני מדבר עמהם בטענה על ברסלב שיש להם, אמרתי להם, אתם רדפתם ברסלב, לכן לא יכלו להתקרב, תתקנו את זה, כמו הגרמנים וידערגוטמאכן. כי כל הדוורת לא יכלו להתקרב אנשים חסידים, עד לפני חמישים שנה,

באמת צדיקים לא חלקו על רבינו ועל רבי נתן, אפילו סקווירא לא היה מחלוקת, היה איזה מעשה של כסף, לא בגלל שיטות. וכו', ובגלל מחלוקות קרבו רק ספרדים וכמה נשמה'לעך, היה מאתיים בארץ ישראל ועוד חמישים באמריקה, אמרתי לאדמו"רים, הנכדים שלך יהיו ברסלבים, תאמר לאידעם שלך שיהיה ברסלב וכו'.

ה' יעזור שנצחק לה' בשנה חדשה לבנות ענין רבינו, לטרוח ברגליו לקבץ ולהתקבץ. ב"ה מתחיל ישועה, וענין רבינו ביחד באהבה ושלוש עם כל החסידים ועל כל ישראל באהבה ושלוש.

ואנו מספרים את גדלתנו ומתפארים, נשאנחנו עמו בני ברייתו זרע אברהם יצחק ויעקב וכו', כי כך צריכין להתנהג בעבודת השם כנ"ל. ועין מזה ספר הראשון בסימן רפ"ב, על פסוק: "אזמרה לאלקי בעודי":

ה' יזכנו לפעול ישועה בשנה החדשה, להתחזק תמיד חזרה לה', להמשיך הארה וזריחה קול שופר מתוך עומק האדמה, לעזוב הבלבולים והעצבות, ולהעלות את המקום, את ההתעוררות, וכך זוכים לבא לומר תהילים תהילת ה' ידבר פי, שיר ושבח, מגלה חסדים גדולים, סליחה ומחילה דיזה"כ, חותם בתוך חותם, בלי שום דין ומחלוקת וכיסוי ח"ו, רק סליחה ומחילה, לחסות בצל כנפיו בסוכה הקד' עם ד' מינים, לרקוד בשמחת התורה, ה' יזכנו להודות לה' על כל החסדים, ולשוב בתשובה שלימה בתמימות ופשיטות, ונזכה לגאולה שלימה בב"א.

לבית הכנסת, ובפרט ללכת לצרכי רבים לומר שיעורים, וללכת לחברים, צריך לחדש את החבורות של בחורים ואברכים, הקיבוץ עיקרו בכל יום, לכל הפחות בשבת, והבעל דבר הצליח בחיילותיו לעקור את ההתקבצות רח"ל, הקיבוץ הוא אהבה ושלוש, כולנו רוצים עבודת ה', וכל השנה נדבר ונתחזק ביחד. זהו מציאות ענין רבינו בכל דבר, לא עלה על הדעת להפריד. כשיש התאחדות, חדי רבי שמעון, רבינו נהיה בשמחה. כי באנו בכלליות ואהבה אל הצדיק, אור מדות הרחמים מאיר, כשבאים באהבה, ומקבלים ללכת ולהתקבץ, ולדעת שזה עיקר העבודה. וכן לביהמ"ק יש עליה לרגל, עם הרגלים ללכת, וכן עבודה עם ידים, צדקה וחסד, ללכת לעשות צדקה וחסד אז הוא אדם נורמלי, בלי זה, מה איתך, תתנער, תעשה צדקה וחסד, רבינו אמר למה אתם לא עושים מצוות, היינו צדקה וחסד, תעשה בשביל אחרים יהיה לך גם. והכל יהיה טוב

תשוב בתשובה בעולם העשייה, עי"ז הכל מתרומם, כל חדר בבית מדה אחרת, כאן אהבה כאן יראה כאן דבקות. ולשוב לתיקון הדעת והמשפט, לחזור לשכל ומח, וכך נזכה לקבל חיים, ורוח חדשה אתן בקרבכם, רוח הקודש ואור אלקי, נזכה לקבל רוח של שמחה, יחד עם בני חיי ומזמון, כי ה' רוצה להאיר לכולם בחסדיו הרבים.

הכל תלוי כשיודעים גדולת כח הדיבור.

תתחיל בידיו דברים, עי"ז השכינה עולה ונמשך רוח דקדושה. הוא מה שאמר רבינו לומר תהילים על עצמו, לתפוס את המקום, ובלקו"ה מבאר שתהילים מאחד תורה ותפילה, קיום התורה, אמונה יראה ואהבה שמחה וחיות, כארבעים מצוות בכל רגע.

בתהילים יש צעקה על מלחמות, הבעל דבר, המקטרגים, מתפללים שרבינו יעמוד בעבורי, וכולם יברחו, תחזרו לה', אל תפחדו מאף אחד.

שאל האדם לרבינו, מה עושים כשדוד המלך אומר 'כי חסיד אני', פירש רבינו שבאמת כל אחד יאמר כן על עצמו, כי אבדתי את הנקודה טובה, שכחתי את המתקנות שלי, נפלתי, תבין שזה מלחמה גדולה עם הבעל דבר, אבל תהפוך את המקום הלא טוב, למקום טוב, כיסופין והשתוקקות.

ואמר לו רבנו, זכרוננו לברכה: הלא אצל יהושפט נתיב (דברי הימים ב יז): "ויגבה לבו בדרך ה'", נשבר ד"ה' ויבדדנו יתברך הגב"ה לבו קצת.

לעולם יהא אדם ירא שמים, בסתר ובגלוי, אין מילים מאירים כאלה, אבא שלי סיפר, הוא עבר את המלחמה וברח מפולין לרוסיה, הרג נאצי, והיה נס, הוא עבד בחשמל אלקטרוניקה, היה בחור, ונתנו לו להניח תפילין, בדרך נס, היו שם נסיונות. איך נשאר יהודי כשר, זכר תמיד ששמע את הרבי רבי מענדל סריקובער 'לעולם יהא אדם ירא שמים' עם ניגון שלו, מזה נשמר כל חייו.

כשיש אחדות אצל אנ"ש, הלב נמשך מרוב מתיקות.

בתו' ל"ה כתוב שצריך דובר אמת בלבבו, האמת שאתה כן יודע שאתה טוב, יש לך נקודות טובות, תאמר את האמת, אני כן קרוב לה', אני כן אזכה בשנה חדשה לתורה ותפילה, ה' כן יעזור לי.

עוד אמר לו רבנו, זכרוננו לברכה: הלא בבקר אנו אומרים